

អាហារផ្នែកវិញ្ញាណតាមរដូវ កាលដី ស័ក្តសម

គ្រាន់តែជឿតាម គ្រាន់តែជឿតាម
គ្រប់ការនឹងសម្រេច គ្រាន់តែ...

ធ្វើដូចម្តេចបាន ឥឡូវច្រៀងបែបនេះវិញ៖

ឥឡូវខ្ញុំជឿ ឥឡូវខ្ញុំជឿ
គ្រប់ការនឹងសម្រេច ឥឡូវខ្ញុំជឿ
ឥឡូវខ្ញុំជឿ ឥឡូវខ្ញុំជឿ
គ្រប់ការនឹងសម្រេច ឥឡូវខ្ញុំជឿ។

ឥឡូវនេះចូរយើងបន្តឈរដដែល ព្រមទាំងអានក្បាលចុះ។

ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យនេះមិនមែនគ្រាន់តែជាចម្រៀងឡើយ ប៉ុន្តែសូមឲ្យ
វាជាជម្រៅដ៏ជ្រៅដែលច្រៀងចេញពីដួងចិត្តរបស់ពួកយើង “ឥឡូវខ្ញុំជឿ!” ពួកសាវក
បាននិយាយក្នុងពេលមួយ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើន ពួកគេ
បាននិយាយថា “ព្រះអង្គអើយ ឥឡូវពួកយើងជឿហើយ។”

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ឥឡូវអ្នកជឿហើយឬ?”

2 ពួកគេនិយាយថា “យើងជឿថាទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការទាំងអស់ ហើយទ្រង់
មិនត្រូវការឲ្យនរណាបង្រៀនទ្រង់ឡើយ។” ដូច្នេះហើយ យប់នេះព្រះបិតាអើយ
យើងដឹងប្រាកដថា ទ្រង់មិនត្រូវការ ការបង្រៀនរបស់យើងទេ តែយើងត្រូវការ
ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះយើងអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងបង្រៀនយើងពីរបៀប
បនៃការអធិស្ឋាន របៀបនៃការរស់នៅ ព្រមទាំងរបៀបនៃការជឿ។ សូមប្រទាន
ដល់ទូលបង្គំ ព្រះអង្គអើយតាមរយៈកម្មវិធីយប់នេះ។ ប្រសិនបើយើងខ្វះអ្វីមួយ
សូមប្រទានវាមកពួកយើងខ្ញុំ ផងព្រះអង្គអើយ យើងទូលសូមក្នុងព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាមែន។

3 ខ្ញុំដឹងថាយប់នេះ មានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បានឈរសារ
ជាថ្មីម្តងទៀត។ ហើយនៅខាងក្រៅបានជួបក្រុមមនុស្សដែលនិយាយថា ពួកគេ

មិនអាចចូលមកខាងក្នុងបានពួកគេក៏ស្តាប់តាមវិទ្យុក្នុងឡានផ្សេងៗរបស់ពួកគេ។ ហើយឥឡូវនេះ យើងនឹងព្យាយាមធ្វើឲ្យបានលឿនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ក្នុង យប់នេះ ក្នុងយប់ថ្ងៃអាទិត្យ យើងនឹងថ្វាយការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជម្ងឺ ហើយ សេចក្តីអធិស្ឋាននោះដូចដែលអ្នកបានឃើញនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែយើងនឹងថ្វាយ ការថ្វាយបង្គំយប់នេះ ដោយផ្ដោតទៅលើការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជម្ងឺ។

4 ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យ ឡើងឥឡូវនេះនៅក្នុង...ព្រះបន្ទូលដ៏បរិសុទ្ធ របស់ព្រះ ដោយក្តីជំនឿ ក្តីជំនឿក្នុងវេលានេះ។ ជាក្តីជំនឿដែលជឿលើសជាង ជំនាន់ណាទាំងអស់ ពីព្រោះវាត្រូវតែជាសេចក្តីជំនឿដែលបានលើកឡើង ដែល បានលើកឡើងពិត។ ដូច្នេះហើយ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាយប់នេះជឿ នូវ គ្រប់ទាំងអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញនិងឮ ជាព្រះបន្ទូលដែលអ្នកបាន ឮ ចេញពីការអធិប្បាយ ជា—ជាទិសម្ចាស់និងការអស្ចារ្យដែលអ្នកធ្លាប់បានឃើញ រួចហើយ។ យើងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រមូលផ្តុំការនោះនៅក្នុងចិត្ត ហើយពិចារណា ថា តើវាមកពីព្រះឬក៏មិនមែន។

5 គឺដូចជាអេលីសេក្នុងសម័យសញ្ញាចាស់បាននិយាយថា “បើដឹងថាទ្រង់ ជាព្រះហើយនោះចូរបម្រើរទ្រង់” ហើយបើព្រះយេស៊ូវគឺជាចំណុចកណ្តាលនៃ គ្រឹស្តានទាំងអស់ នោះខ្ញុំគិតថា យើងត្រូវតែបោះបង់ចោលអ្វីផ្សេងទៀត ដែល អាចញែកយើងចេញពីទ្រង់។ ចងចាំថា ទ្រង់គឺជាចំណុចកណ្តាល ទ្រង់គឺជា តារាងនៃទិសខាងជើង ទ្រង់គឺគ្មានទីបញ្ចប់ ទ្រង់គឺពេញខ្នាត។ ហើយបើសិនជា ទ្រង់គឺជាតារាងនៃទិសខាងជើង...នោះគឺមានតែរបស់មួយប៉ុណ្ណោះ ដែលចង្អុលទៅ ទិសខាងជើង គឺជាត្រីវិស័យដែលអ្នកធ្វើនាវាជាមួយ។ ហើយត្រីវិស័យដែលខ្ញុំ ព្យាយាមឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរជាមួយនោះ គឺព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលនោះតែងតែ ចង្អុលទៅទ្រង់។

6 ហើយយើងមានអារម្មណ៍ដូចជា យើងកំពុងតែជួបទុកព្រួយ យ៉ាងធំនិងការ កាត់ទោសតឹងទ្រូងនៃពេលវេលា ព្រមទាំងទុក្ខវេទនារវាងជាតិសាសន៍ ហើយនិង កិច្ចការគ្រប់យ៉ាងបានកើតឡើង ពេលខ្លះខ្ញុំត្រូវហ៊ុំព័ទ្ធដូចជា...គ្រប់ទីដែលខ្ញុំសម្លឹង មើល វាហាក់បីដូចជានៅលើ...នៅក្នុងកប៉ាល់លើសមុទ្រដ៏សែនឆ្ងាយ។ ហើយខ្ញុំ បានក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងទូកនោះ។ ហើយតើធ្វើវាដោយរបៀបណា នោះស្រាប់តែ មាននាវាមួយដ៏ធំ ធំជាងកប៉ាល់របស់ខ្ញុំមួយរយដង។ ប៉ុន្តែយើងនឹងលើកទង់ជ័យ

ឡើងជំនះពួកវា “នៅក្នុងទ្រង់យើងនឹងមានជ័យជំនះ លើអ្វីទាំងអស់។” កាបពី ទែន នាយកនាវា បានកាន់ខ្សែនៃចុងបំផុតនៃនាវាជាប់ ទ្រង់នឹងទាញវា។ យើងនឹង មានជ័យជំនះលើពួកវា។

7 ឥឡូវយប់នេះយើងនឹងប្រញាប់ដើម្បីឲ្យអ្នកបានចេញមុនបន្តិច...យើង អគុណចំពោះការធ្វើដំណើរមកពីផ្លូវឆ្ងាយ ហើយត្រឡប់ទៅវិញ ព្រមទាំងការ ប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការបើកបរនិងការលះបង់ដែលអ្នកបានធ្វើ។ ហើយមើល នោះទើប ធ្វើឲ្យខ្ញុំឈរកន្លែងនេះ ដើម្បីបន្តការចែកចាយ ព្រមទាំងធ្វើអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំអាច ដើម្បីជួយដល់អ្នក។ ប៉ុន្តែនៅពេលខ្ញុំមកទីនេះ ខ្ញុំព្យាយាមប្រឹងប្រែងគ្រប់យ៉ាង តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីជួយក្នុងពេលដែលពួកយើងមកទីនេះ។ ហើយ អ្នកអាចយកវា...បើសិនជាអ្នកចែកចាយដល់មនុស្សច្រើនពេក ក្នុងពេលតែមួយ ពួកគេច្បាស់ជាមិនអាចចងចាំបានទេ។ អ្នក—អ្នកគ្រាន់តែយកអ្វីមួយ កាន់វាឲ្យ ជាប់ទៅបុគ្គលនោះរហូតទាល់តែគេឃើញវា។ ហើយបន្ទាប់ពីគេបានកាន់រឹងមាំ នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេហើយគេនឹង...បន្ទាប់មកបង្រៀនគេនូវអ្វីផ្សេងទៀត។ ពី មួយជំហានទៅមួយជំហាន ដូចជាយើងបានធ្វើ។

8 ឥឡូវ អ្នកត្រូវអធិស្ឋានដោយក្តីក្លាហាន ហើយជឿឥឡូវយប់នេះសម្រាប់ការ ប្រោសឲ្យជា។ ខ្ញុំមិនគិតថានឹងមានចម្ងល់អ្វីនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក អំពីពេលវេលា ដែលយើងរស់នៅ។ ខ្ញុំមិនជឿថានឹងមានចម្ងល់អ្វីនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក អំពីថា តើព្រះគង់នៅកណ្តាលចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឬអត់។ ខ្ញុំជឿថាអ្នកទាំងអស់គ្នា បានជឿ។ ហើយខ្ញុំ...គ្មានចម្ងល់ក្នុងចិត្តអំពីការនោះទេ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្គាល់ មនុស្សរបស់ខ្ញុំ មិត្តភក្តិខ្ញុំ មិត្តក្នុងព្រះគ្រីស្ទកូនក្មេង—របស់ព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំជឿដូច្នោះ។

9 ហើយវាផ្តល់ឲ្យខ្ញុំមានក្តីអំណរ នៅពេលឃើញថា អ្នកបានដឹងថាអ្នកបាន ទទួលសារពីព្រះ ហើយអ្នកបានផ្សាយវាទៅមនុស្សដទៃទៀត ព្រមទាំងឃើញថាគេ បានឆ្លើយតបព្រមទាំងទទួល។ បន្ទាប់មកអ្នកត្រឡប់មើលមកក្រោយវិញ ហើយ និយាយថា “អគុណព្រះវរបិតា” ឱតើនឹងមានអំណរប៉ុណ្ណាដែលបានឃើញកូន កំពុងទទួលទាននំប៉័ង ដែលបានបញ្ជូនទៅពួកគេ! អ្នកបានទទួលស្គាល់រួចមក ហើយថាមាននិមិត្តមួយកាលពីឆ្នាំមុន នៅទីនេះ ត្រង់អាសនានេះ? ពិតមែនហើយ “នំប៉័ងនៃជីវិត” បងប្រុសនេវីល(Neville)អ្នកនៅចាំ ប្រហែលហើយ។ ជាវេលាដ៏ អស្ចារ្យ!

10 ឥឡូវ ចូរយើងបែរមកវិញ បើអ្នកចង់អានជាមួយគ្នាឬគូសចំណាំត្រង់ចំណុចខ្លះ គ្រាន់តែ...ខ្ញុំគិតថាវាមិនស័ក្តសមទេ ដែលមានពិធីជួបជុំដោយមិនមានការអានព្រះបន្ទូល ហើយចែកចាយនូវទស្សនៈខ្លះទោះបីជាពិធីប្រោសឲ្យជា ឬអ្វីផ្សេងទៀតនោះ។ យើងទាំងអស់គ្នាយល់ហើយ។ ពីព្រោះគ្មានអ្នកប្លែកមុខក្នុងចំណោមយើងនោះទេ ខ្ញុំរំពឹងគិតថាអញ្ចឹងចុះ។ ប៉ុន្តែយើងទាំងអស់គ្នាបានស្គាល់នូវអ្វីដែលហៅថាការប្រោសឲ្យជា។ វាមិនមែននរណាម្នាក់ ធ្វើឲ្យអ្នកទេ វាគឺជាអ្វីដែលព្រះបានធ្វើរួចហើយ សម្រាប់អ្នក។ សេចក្តីសង្គ្រោះគឺនៅលើបន្ទាត់តែមួយ។ រឿងតែមួយគត់ដែលយើងត្រូវធ្វើគឺនាំមនុស្សឲ្យជឿថានោះគឺជាក្តីពិត។ ហើយព្រះបង្រៀនវាក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយបញ្ជាក់ទៅដល់ពួកអ្នកដែលជឿវា ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា “គ្រប់ការនឹងសម្រេចដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ។”

11 អ្នកនិយាយថា “គ្មានអ្វីដែលព្រះធ្វើមិនបាននោះទេ” អ្នកជឿទេ? វាក៏គ្មានអ្វីដែលអ្នកធ្វើមិនបានដូចគ្នា។ “ដ្បិតគ្រប់ទាំងការនោះនឹងសម្រេចបានដល់ពួកគេ” (ព្រះជាម្ចាស់តែមួយគត់) “ដល់អស់អ្នកណាដែលជឿ។” ឃើញទេ? ដូច្នេះហើយគ្មានអ្វីដែលថាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់អ្នក បើសិនជាអ្នកអាចគ្រាន់តែជឿ។

12 ឥឡូវ នៅក្នុងពង្សាវតារក្សត្រ ទី១ ជំពូកទី១៧ ខ្ញុំចង់អានខាងច្រើនដែលនៅដំបូងគេ តាមព្រះហឫទ័យព្រះ។

គ្រានោះ អេលីយ៉ា ជាអ្នកស្រុកធូសប៊ី ដែលនៅជាមួយនឹងពួកស្រុកកាឡាត លោកទូលនឹងអំហាប់ថា ទូលបង្គំស្ស៊ុច ដោយនូវព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលទូលបង្គំឈរនៅចំពោះទ្រង់នេះថា ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំទៅមុខនេះនឹងគ្មានភ្លៀង គ្មានសន្សើមឡើយ រៀបតែដោយសារពាក្យទូលបង្គំប៉ុណ្ណោះ

រួចព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ាក៏មកបង្គាប់លោកថា ៣ ចូរចេញពីទីនេះ បែរទៅខាងកើត ហើយពូនខ្លួននៅឯជ្រោះកើត ដែលនៅប្រទល់មុខនឹងទន្លេយ៉រដាន់ទៅ

ឯងនឹងដឹកទឹកជ្រោះនោះ ហើយអញបានបង្គាប់ឲ្យក្អែកចិញ្ចឹមឯងនៅទីនោះដែរ។

សម្គាល់ត្រង់ចំណុចនេះ: “ចិញ្ចឹមឯងនៅទីនោះ” មិនមែនទីណាផ្សេងទេ។ “ទីនោះ!”

ដូច្នេះ លោកក៏ធ្វើតាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវ គឺទៅអាស្រ័យនៅ
ក្បែរជ្រោះកេរិត ដែលនៅប្រទល់មុខទន្លេយ៉ាដាន់។

ហើយរាល់ព្រឹករាល់ល្ងាច ក្អែកតែងពាំនំប៉័ង និងសាច់មកជូនលោក
លោកក៏ដឹកទឹកពីជ្រោះនោះ។

លុះកន្លងយូរបន្តិចមក ទឹកជ្រោះក៏រឹងទៅ ពីព្រោះមិនមានភ្លៀងធ្លាក់
នៅស្រុកនោះសោះ។

13 សូមព្រះបន្ថែមព្រះពរទ្រង់ដល់អ្នកដែលអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយ
ឥឡូវយប់នេះ ខ្ញុំចង់ដកស្រង់អត្ថបទត្រង់ចំណុចនេះ ដោយដាក់ចំណងជើងថា
“អាហារផ្នែកវិញ្ញាណ តាមរដូវកាលរបស់វា”។ ព្រឹកនេះយើងមាន—មេរៀនដែល
ថា—ដែលហៅថា “ការធ្វើកម្មវិធីថ្វាយបង្គំ ឬក៏ព្យាយាមធ្វើពិធីថ្វាយបង្គំដោយ
គ្មាន...ដោយមិនគិតពីពេលវេលា រដូវកាលអ្វី កន្លែងណា ឬក៏បុគ្គលណា”។ ហើយ
ឥឡូវនេះគឺ អាហារផ្នែកវិញ្ញាណតាមរដូវកាលដ៏ ស័ក្តសម។

14 ហោរាអេលីយ៉ារូបនេះ យើងស្គាល់ពីគាត់បន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែយើង
ដឹងថា គាត់គឺជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះ ហើយជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ក្នុងសម័យកាល
នោះ។

15 ហើយព្រះបានប្រើព្រះវិញ្ញាណទ្រង់ ដែលសណ្ឋិតក្នុងអេលីយ៉ា រួចមកហើយ
ចំនួនបីដង ព្រមទាំងសន្យាថានឹងមានពីរដងបន្ថែមទៀត សរុបគឺប្រាំដង សម្រាប់
ព្រះគុណ។ ទ្រង់ប្រើវាទៅលើអេលីយ៉ា វាបានមកលើអេលីសេដូនៗ គឺនៅលើ
យ៉ូហានបាបទីស ដែលត្រូវមកផ្សព្វផ្សាយដល់សាសន៍ដទៃ ហើយជាមួយលោក
ម៉ូសេ ដើម្បីនាំជនជាតិយូដាត្រឡប់មកទឹកដីខ្លួនវិញ។ ពិតហើយ។ គឺប្រាំដងដែល
ព្រះសន្យាថានឹងប្រើវិញ្ញាណរបស់លោកអេលីយ៉ា ហើយបានសម្រេចបីដងរួចមក
ហើយ។

16 ឥឡូវហោរាធំរូបនេះ យើងមិនដឹងថាតើគាត់មកពីណាទេ។ យើងដឹងថាគាត់
មកពីធនប៊ី(Tishbite)។ ប៉ុន្តែតើគាត់មកដោយរបៀបណា...

17 យើងដឹងតិចតួចអំពីហោរា។ យើងមិនដឹងថាពួកគេមកពីកន្លែងណា។ គឺ
កម្រមាន...ដូចជា ខ្ញុំមិនដឹងថាមាននរណាមួយដែលចេញមកពីព្រះវិហារ ឬក៏
ចេញពីពង្សវត្តអ្វីនៅខាងក្រោយពួកគេទេ។ គឺគ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតា ដែលគ្មាន

ការភ័យខ្លាច ហើយភាគច្រើនមិនបានទទួលការសិក្សា។ ហើយពួកគេមិនដែលសរសេរអ្វី ពីខ្លួនពួកគេទេ។ អេសាយនិងយេរេម ពួកគេទាំងពីរ បានសរសេរខ្លះ ប៉ុន្តែហោរាធំរូបនេះ មិនដែលសរសេរអ្វីមួយឡើយ។ មានច្រើនណាស់ក្នុងចំណោមពួកគេមិនបានសរសេរ ប្រហែលជាពួកគេមិនអាចសរសេរបាន។ ប៉ុន្តែពួកគេគឺជាមនុស្សដែលខ្លាំងក្លា។ គឺគ្មានមនុស្សណាក្នុងព្រះគម្ពីរ ដូចជាពួកហោរាចាស់ នោះឡើយ។ ពួកគេព្រមមានដល់នគរស្តេច មនុស្ស ក្រុមជំនុំ និងអ្វីផ្សេងទៀត ហើយឈរមាំក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយព្រះអះអាងថា ពួកគេជាមនុស្សសុចរិត។ ពួកគេខ្លាំងក្លាមែនទែន ក្នុងបុគ្គលិកលក្ខណៈ។

18 ហើយហោរាអេលីយ៉ារូបនេះគឺជាមនុស្សខ្លាំងក្លាជាងគេ ក្នុងចំណោមពួកគេ។ គាត់គឺជាមនុស្សនៃវាលហោស្ថាន។ គាត់ចេញពីវាលហោស្ថាន គាត់រស់នៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថា គាត់ស្លៀកឆាបចៀម។ គាត់មានស្បែកសត្វចៀមរុំជុំវិញខ្លួនគាត់ ហើយបំណែកនៃស្បែកសត្វ ស្បែកសត្វអូដ្រូនៅចង្កេះ មាន...ពួកមាត់នៅលើផ្ទៃមុខរបស់គាត់ ខ្ញុំបានគិតស្រមៃថា គាត់គឺជាមនុស្សដែលមើលទៅខ្លាំងក្លាមែនទែន បើតាមមើល។

19 ប៉ុន្តែយើងកុំ...ពួកគេទាំងនោះនៅមិនទាន់ស្លាប់ទាំងអស់ទេ។ ពួកគេមិនមែនទាំងអស់—គឺមិនស្លាប់ទាំងអស់ទេ។ នៅក្នុងសម័យកាល នៃក្រុមប្រឹក្សានីសិន(Nicene Council) ក្នុងចំណោមអ្នក បើមាននរណាបានអានពី ក្រុមប្រឹក្សានីសិននៅសម័យកាលព្រះវិហារដំបូង (The Nicene Council of the Early Church) នៅពេលដែលពួកគេចង់បង្កើតអង្គការចេញពីវា ហើយបានបំបែកក្រុមជំនុំផ្សេងៗ ឲ្យរួមមកតែមួយ នៅពេលដែលគេប្រជុំដើម្បីប្រឹក្សានោះ មនុស្សខ្លាំងក្លាដូចជាអេលីសេចេញពីទីរហោស្ថាន ដោយបរិភោគតែក្រូធាតិ គឺជាមនុស្សដ៏ខ្លាំងក្លា។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានយសស័ក្ត ដែលមានអំណាចខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលនៅក្រោមខនស្ទែនធីន(Constantine)ជាដើម បានស្ងាត់សម្លេងរបស់ពួកគេ។ ពីព្រោះពួកគេគឺជាហោរា ដែលដឹងថាគ្រាប់ពូជពោតនិងស្រូវសាលី នៃក្រុមជំនុំខាងកូនក្រមុំត្រូវតែធ្លាក់ទៅលើដី ដូចគ្នាទៅនឹងគ្រាប់ពូជពោតនិងស្រូវសាលី នៃក្រុមជំនុំរបស់កូនលោះដែរ។ ហើយត្រង់ចំណុចនោះ វាបានអូសបណ្តាយរាប់ពាន់ឆ្នាំ។

20 ដូច្នោះហើយទើបពួកគេបានសរសេរក្នុងសៀវភៅមួយ សព្វថ្ងៃនេះ ៖ “តើព្រះដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ដែលអាចក្រោកឈរនិងទតមើលនោះ ឃើញក្មេងតូចៗត្រូវគេសម្លាប់ពួកស្ត្រីត្រូវបានបែកជាចំណែកៗដោយហ្វូងសត្វគោ តែទ្រង់អង្គុយនៅឋានសួគ៌ដោយគ្មានបន្ទូលអ្វីយ៉ាងដូច្នោះ?” ពួកគេមិនយល់ព្រះបន្ទូល។ គ្រាប់ពូជពោតនិងស្រូវសាលី ត្រូវធ្លាក់មកដល់ផែនដីឯណោះ។ តើព្រះដ៏សុចរិតអាចឈរ ទតមើលបុត្រាទ្រង់ត្រូវសុគត ត្រូវគេស្តោះដាក់និងអ្វីផ្សេងទៀតដោយរបៀបណា? ប៉ុន្តែវាគឺជាព្រះបន្ទូលដែលត្រូវតែសម្រេច។ នោះហើយគឺជាផ្លូវ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ។

21 បុរសម្នាក់នេះ គាត់គឺជាមនុស្សអស្ចារ្យ។ គាត់មានពូជពង្សដែលពេញដោយអំពើបាប។ អំហាប់បានធ្វើជាស្តេចតពីបិតា ដែលសោយរាជ្យមុន ក៏បានប្រព្រឹត្តអាក្រក់។ លើសជាងជំនាន់ហ្វូងសាឡាម្លូនគឺស្តេចបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់ពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់។ ហើយអំហាប់ម្នាក់នេះ គឺជាអ្នកដែលសោយរាជ្យម្តងពីរឆ្នាំក្នុងក្រុងសាម៉ារី ជាស្តេចដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ជាងគេបំផុត។ គាត់គឺជាអ្នកសម័យនិយមពិតប្រាកដ។ គាត់ជឿស៊ុបលើសាសនា។ ហើយគាត់មានអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងនិន្នាការសម័យទំនើប។ គាត់មានហោរាសាសន៍ហេព្រើរម្លូនរយនាក់ ហើយពួកគេទាំងអស់នោះគឺបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលនិងណែនាំបានល្អណាស់។ ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនហោរាម្នាក់ទៅឲ្យគាត់ដែរតែគាត់មិនព្រមជឿទេហើយហោរានោះគឺជាលោកអេលីយ៉ា។

22 ប៉ុន្តែលោកអេលីយ៉ា អ្នកស្រុកឆេសប៊ីនេះ គឺជាបុរសនៃវាលហោស្ថាន។ មិនមែនជាអ្នកស្រណុក គាត់ជាបុរសម្នាក់ដែលរឹងមាំ។ ហើយនៅថ្ងៃមួយក្រោយពីព្រះបាទអំហាប់ បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប រហូតដល់ព្រះមិនអាចទតមើលបានទៀត ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលទៅកាន់លោកអេលីយ៉ា នៅវាលហោស្ថាន។ ហើយនៅទីនេះគាត់បានចុះតាមផ្លូវទៅស្រុកសាម៉ារី ដូចខ្ញុំជាញឹកញាប់បានបង្ហាញប្រហែលជាគាត់មានពុកមាត់ជាច្រើន ដុះចេញនៅជុំវិញមុខរបស់គាត់ ក្បាលដែលទំពាក់ភ្លឺចាំងដោយព្រះអាទិត្យ មានភ្នែកតូចៗ ត្រឡប់មកវិញដោយមានជំងឺនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ មានស្នាមញញឹមលើផ្ទៃមុខក៏ដើរឡើងទៅគាល់ស្តេចអ៊ីស្រាអែល ហើយបាននិយាយថា “...និងគ្មានសូម្បីតែទឹកសន្សើមរហូតដល់ខ្ញុំហៅវាឲ្យធ្លាក់ចុះមក។”

23 ព្រះបានបញ្ជូនមនុស្សបែបនេះដល់យើង ឃើញទេ មនុស្សដែលដឹងពីកិច្ចការ ដែលពួកគេត្រូវធ្វើជាមួយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។

24 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញថា មុនពេលដែលគាត់បានធ្វើការនេះ គឺព្រះបាន ត្រាស់ហៅគាត់។ ព្រះបានមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ ដូច្នេះហើយ គាត់មិនខ្លាចអ្វី ទាំងអស់។ គាត់មិនភ័យខ្លាចពីសារនោះ ថាវានឹងមិនកើតឡើងឬទេ ពីព្រោះគាត់ បានដឹងថា វានឹងកើតឡើងមែន! គាត់បានដឹងថាវាគឺយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយគាត់ដឹងថាគាត់គឺជាហោរារបស់ព្រះ សម្រាប់សម័យនោះ។ ហេតុនេះហើយ ទោះបីស្តេចនឹងកាត់ក្បាលរបស់គាត់ ឬបោះគាត់ចូលទៅក្នុងគុក ឬអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេចង់ធ្វើ វាគ្មានអ្វីខុសគ្នាទេចំពោះគាត់ ព្រោះគាត់មាន បេសកកម្មរបស់គាត់គឺ “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់” នៅចំពោះមុខស្តេច។ តើជា មនុស្សរឹងមាំប៉ុណ្ណា! ប៉ុន្តែមុនពេលដែលគាត់បានធ្វើការទាយថា នឹងមានគ្រោះ រាំងស្ងួត...

25 ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យអំពើបាបរួចខ្លួនឡើយ។ ត្រូវតែមានការ ដាក់ទោស។ បើមានច្បាប់ដែលគ្មាន—គ្មានការដាក់ទោស នោះតើមានអ្វីល្អ? ធ្វើម៉េចឲ្យអ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្មើសបាននិយាយថា “វាជាការប្រឆាំងនឹងច្បាប់ ដែល បើកភ្លើង” ហើយគ្មានការពិន័យនៅពីក្រោយវាទេ ឬគ្មានការដាក់ទោសនៅ ពីក្រោយវា? វានឹងមិនមែនជាច្បាប់ទេ។ ដូច្នេះនឹងមានការដាក់ទណ្ឌកម្ម ចំពោះ អំពើបាប។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបានបង្កើតច្បាប់ ហើយច្បាប់—ច្បាប់ត្រូវតែ ពិន័យបន្ទាប់មកច្បាស់ជាមានការដាក់ទោសសម្រាប់ការនោះ។

26 ហើយប្រទេសនេះ បានរំលោភបំពាន នូវអស់ទាំងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់។ អូ ពួកគេមានព្រះវិហារធំ ពួកគេមានក្រុមជំនុំ។ ពួកគេមានមនុស្ស ដែលមានការ អប់រំជាច្រើននាក់។ ពួកគេមានហោរានៅទូទាំងប្រទេស មានសាលារៀនរបស់ ពួកគេ ដែលឲ្យពួកគេងាកចេញដូចជាម៉ាស៊ីន។ ហើយពួកគេមានហោរា ជាច្រើន នាក់ ពួកគេមាន—មានបូជាច្រើនរបស់ពួកគេ ក៏មានអាចារ្យនិងពួកកាន់សាសនា ជាច្រើនប៉ុន្តែពួកគេនៅឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះព្រះបានហៅ បុរសម្នាក់ដែលក្រៅពីជួររបស់ពួកគេ ហើយបញ្ជូនគាត់ជាមួយនឹង ព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះអម្ចាស់។

27 ហើយកត់សម្គាល់ ពីរបៀបដែលទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះវាស្រ្តទ្រង់។ មុនពេលដែលទ្រង់បញ្ជូនហោរារូបនេះជាមួយនិងសារទ្រង់មានបន្ទូលថា“អេលីយ៉ា ចូរចុះទៅប្រាប់អំបាប់ពីការទាំងនេះ។ ហើយឥឡូវនេះនៅពេល ដែលអ្នកបានប្រាប់ហើយ ចូរចេញពីស្តេចឲ្យបានឆាប់រហ័ស ពីព្រោះអញបានធ្វើកន្លែងសម្រាប់ឯង ក្នុងអំឡុងពេលគ្រោះរាំងស្ងួតនោះ។ អញនឹងចិញ្ចឹមឯង អេលីយ៉ាបើឯងថ្លែងព្រះបន្ទូលអញ ចូរថ្លែងតែអ្វីដែលអញប្រាប់ឯងប៉ុណ្ណោះ។”

28 ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងនាំយកបេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យនេះ សម្រាប់យប់នេះ ពីលោកអេលីយ៉ានិងសម័យរបស់លោកអេលីយ៉ា ជាមួយពេលវេលាដែលយើងឥឡូវនេះកំពុងរស់នៅ។ ខ្ញុំជឿថា វាជាបេសកកម្មដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ខ្ញុំគិតពីជាតិសាសន៍នេះ... ប្រសិនបើខ្ញុំ...យើងមានពេលវេលាដើម្បីវិលត្រឡប់ទៅវិញ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ដាក់ពេលពេលវេលាឲ្យបានច្រើនក្នុងជួរនៃការអធិស្ឋាន។

29 ដូច្នេះប្រសិនបើ យើងអាចត្រឡប់ទៅក្រោយវិញ ហើយឃើញអ៊ីស្រាអែលបានយកប៉ាឡេស្ទីនលើមូលដ្ឋានដូចគ្នាដែលយើងបានយកសហរដ្ឋអាមេរិកនេះ។ យើងចូលមកក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកនេះ ហើយបានត្រឡប់មកកាន់កាប់ ជនជាតិឥណ្ឌា ហើយបានចាប់យកទឹកដីនោះ។ ដូច្នេះហើយ អ៊ីស្រាអែលក៏ចូលមកក្នុងប៉ាឡេស្ទីន ក្រោមការដឹកនាំរបស់លោកយ៉ូស្វេ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះ ហើយបានត្រឡប់មកវិញនិងបានកាន់កាប់យកទឹកដីនោះ។

30 ហើយស្តេចដំបូងរបស់ពួកគេជាបុរសខ្លាំងពូកែម្នាក់គឺស្តេចដាវីឌ សាឡូម៉ូន និងមនុស្សអស្ចារ្យផ្សេងជាច្រើននាក់ទៀត។ ប្រធានាធិបតីដំបូងរបស់យើងគឺជាមនុស្សខ្លាំងក្លាមានអំណាច គឺលោកវ៉ាស៊ីនតោន(Washington) លីនខុន(Lincoln) ជាដើម។ បន្ទាប់មក នៅទីបំផុតប្រធានាធិបតីប្លូស្តេច បានក្លាយទៅជាពួកល្ងាយ គ្រប់ពេលវេលា ហើយទីបំផុតពួកគេបានបញ្ចប់ដូចជាអំបាប់នេះ។ ជាក់ស្តែងណាស់គួយយ៉ាង នៅសម័យរបស់យើង។ មនុស្សដើរក្នុងសម័យទំនើបណាស់ ពួកគេមិនចង់ស្តាប់ព្រះបន្ទូលពិត របស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ។

31 ហើយអ្នកអាចស្រមៃមើល ទៅលើមនុស្សសម័យទំនើបបែបនេះ តើអ្នកបម្រើព្រះពិតប្រាកដ នឹងស្តាប់ទៅដូចជាអ្វីសម្រាប់ពួកគេ។ “ហេតុអ្វី គាត់គឺជាមនុស្សឆ្លាត គាត់បាត់បង់សតិស្មារតី។ មិនអាចមានរឿងបែបនេះទេ។” ពួកគេជាអ្នកកាន់សាសនា កាន់សាសនាស៊ុបខ្លាំងណាស់។ ពួកគេមានមនុស្សដែលមាន

ចិត្តស្មោះ។ ពួកគេមានប្រជារាស្ត្រដែលស្មោះត្រង់។ គឺជាអ្នកកាន់សាសនាយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះខ្លាំងណាស់។

32 ដូច្នេះគាត់បានដឹងថា វាត្រូវការយកលើសជាងទេវកសាស្ត្រធម្មតា វានឹងត្រូវយកលើជាង—ច្រើនជាងរាជសារធម្មតាណាមួយវានឹងច្រើនជាងការអធិប្បាយព្រះបន្ទូលដើម្បី បំបែកចិត្តច្នៃរបស់ពួកគេ។ លោកបានដឹងថាត្រូវតែនាំយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបញ្ជូនការជំនុំជំរះ មកលើមនុស្សបែបនោះ ដូច្នេះគាត់បានដឹងថានៅពេលដែលគាត់បានចេញទៅជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយបើ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ត្រូវតែបំបែកការនោះ និងមានការជំនុំជំរះ។ យើងឃើញថានៅក្នុងជំនាន់យើងដូចគ្នា។ យើងឃើញការនេះរាល់ថ្ងៃ។ គ្មានអ្វីដែលសេសសល់ទេ មានតែការជំនុំជំរះ ជាពេលដែលអ្នកឈានជើងនៅលើបន្ទាត់នៃសេចក្តីមេត្តាករុណា។

33 ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍នោះ ខ្ញុំនឹងទាញយកអេលីយ៉ាជាមួយនឹងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ។ នៅមុនពេលការជំនុំជំរះ គាត់បានទទួលដំណឹងនេះ។ អេលីយ៉ាគាត់ជាអ្នកតំណាង ត្រូវបានមើលថែយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ពីធម្មជាតិ អាហារធម្មជាតិរបស់គាត់ ដោយសារតែឥឡូវនេះ មិនមានភ្លៀងធ្លាក់ បើយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺរយៈពេលបីឆ្នាំប្រាំមួយខែ ឬរហូតទាល់តែដល់លោកអេលីយ៉ាហៅ។ “ពេលណាដែលអ្នកនិយាយ អេលីយ៉ា នោះវានឹងត្រូវកើតឡើង។” ដូច្នេះហើយគាត់បានដើរឡើងទៅគាល់ស្តេចនិងបាននិយាយថា “សូម្បីតែទឹកសន្សើមក៏មិនធ្លាក់ចុះមកដៃ រហូតដល់ខ្ញុំហៅវា។” នោះគឺពិតណាស់—ជាបន្ទុកមួយ មែនឬមិនមែន? នោះជាការពិតជាដំណឹងមួយ!

34 ឥឡូវនេះ យើងនឹងទាញយកហេតុការណ៍នោះ ជាមួយគ្រោះរាំងស្ងួតខាងវិញ្ញាណ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងហើយយើងមានការយល់ដឹងមែនទែន ថាមានគ្រោះរាំងស្ងួតខាងវិញ្ញាណ នៅក្នុងស្រុកនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ និយាយខាងវិញ្ញាណ។ ហើយអ្នកដឹងថា វាបានចែងទុករួចហើយដោយសាពួកហោរា គឺគ្រាន់តែមុនការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលនិយាយថា “នឹងមានគ្រោះរាំងស្ងួតនៅក្នុងស្រុក ដ្បិតមនុស្សមិនរស់ដោយសារតែនំប៉័ងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគឺសម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ។” ហើយថ្ងៃនោះគឺជាពេលបច្ចុប្បន្ននេះឯង “ព្រះបន្ទូលពិតរបស់ព្រះ។”

ឥឡូវនេះ ហេតុការណ៍នោះ គឺជាគ្រោះរាំងស្ងួតធម្មជាតិជាមួយនិង គ្រោះរាំងស្ងួត ខាងវិញ្ញាណ។

35 អំពើបាបនិងការមិនជឿ ដោយគ្រូបង្រៀនខុសឆ្គង និងអ្នកសម័យនិយម នៅក្នុងព្រះវិហារ បាននាំយកការកាត់ទោស មកដល់។ បន្ទាប់មកពួកគេបានបែ ចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនិងហោរារបស់ទ្រង់ ទៅខាងទ្រឹស្តីទំនើបនៃពាក្យ។

36 អ្នកសម្គាល់ឃើញនៅទីនេះ នៅពេលនោះ ដែលព្រះជាម្ចាស់តែងតែ លើកឡើងនូវអ្វីមួយ។ គោលបំណង ទ្រង់តែងតែ ទ្រង់នឹងមិនធ្វើអ្វីសោះរហូត ទាល់តែបានលេចមកវាស្រួលរបស់ទ្រង់ជាមុន ហើយទ្រង់តែងតែបង្ហាញវា តាមរយៈអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។

37 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែលោកអេលីយ៉ាក្នុងអំឡុងពេលនេះ មានកន្លែងសម្ងាត់ដែល ព្រះបានតែងតាំងឡើងសម្រាប់ឲ្យគាត់ទៅ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងចង់ឃើញ នៅពេលនេះ មុនពេលដែលយើង មានបន្ទាត់នៃសេចក្តីអធិស្ឋាន។ អេលីយ៉ាមាន កន្លែងសម្ងាត់មួយ ដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់បានផ្តល់ឲ្យ។ ឥឡូវ ក្រុមជំនុំមិនដែល បានផ្តល់វាសម្រាប់គាត់ទេ គាត់ក៏មិនបានផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនឯងដែរ តែព្រះបានផ្តល់ ទីសម្ងាត់មួយកន្លែងសម្រាប់អេលីយ៉ា ដែលមានរបស់ហូបចុកគ្រប់ពេលវេលា ក្នុង អំឡុងពេលគ្រោះរាំងស្ងួត ដែលជាកន្លែងដែលគាត់មានអាហារ ហូបចុក ជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ គាត់មិនត្រូវការបារម្ភថា តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃស្អែក ឬ ភ័យខ្លាច បាត់បង់ការនោះឡើយ។ ព្រះបានមានបន្ទូលថា “អញបានបង្គាប់សត្វ ក្អែកឲ្យពួក វាចិញ្ចឹមឯង។” វាជារឿងអស្ចារ្យណាស់ កន្លែងសម្ងាត់របស់យើងគឺក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ។

38 នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាពិភពលោក និងអ្វីផ្សេងទៀតដែលបានកើតឡើងនា ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ បាននិយាយ “ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យនេះគឺកន្លងផុតហើយ។” អំណាច ដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ ត្រូវបានដកចេញពីក្រុមជំនុំ។ វាហាក់បីដូចជា ពួកគេមិនមាន អ្វី សោះប៉ុន្តែ “ដូចជាលង្ហិននិងស្ពានដែលឮខ្លួន។” “យើងដឹងថាវាជាការពិត។ ហើយ ធ្វើ ទម្រង់បែបនៃព្រះ ព្រមទាំងបដិសេធអំណាចនោះ។”

39 វាគ្រាន់តែជារឿងដដែល ដែលដាវីឌបានធ្វើនៅព្រឹកនេះ ជាមួយរទេះគោ ហើយបានចាកឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូលព្រះ។ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូល ត្រូវបានបើក

សម្លេង និងប្រទានទៅពួកគេ ពួកគេមិនចង់បានវាទេ ដូច្នោះហើយទើបពួកគេបាន នៅឆ្ងាយពីវា។

40 នោះគឺជាអ្វីដែលមនុស្សទាំងនោះបានធ្វើនៅក្នុងសម័យហោរាអេលីយ៉ា ដែល បានចាកឆ្ងាយពីព្រះបន្ទូលព្រះ។ ពួកគេបានគិតថាពួកគេមាន ព្រះបន្ទូលនោះ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានមានវាទេ។ ដូច្នោះយើងសម្គាល់ឃើញបន្ទាប់មក នៅក្នុង...

41 ក្នុងអំឡុងពេល ដែលទ្រង់នឹងដាក់ទោសអ្នកមិនជឿនេះ ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវ សម្រាប់អ្នកជឿរួចហើយ។ រឿងដូចគ្នានេះដែរ ទ្រង់តែងតែធ្វើរាល់ពេល។ ក្នុង ថ្ងៃដែលទ្រង់នឹងបំផ្លាញពិភពលោកដោយទឹក ទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវមួយសម្រាប់ លោកណូអេដើម្បីចាកចេញ។ ក្នុងថ្ងៃដែលទ្រង់ធ្វើឲ្យពួកអេស៊ីបលង់ទឹក ទ្រង់ បានរៀបចំព្រែកសមុទ្រសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ តើព្រះបានរៀបចំផ្លូវរបស់ ទ្រង់របៀបណា! ហើយកន្លែងដែលមិនមានផ្លូវ នោះទ្រង់គឺជាផ្លូវ។ ទ្រង់គឺជាផ្លូវ នោះឯង!

42 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាយើងកំពុងប្រឈមមុខ និង...សម័យកាលដ៏ធំមួយ ដែលប្រវត្តិសាស្ត្រមិនបានធ្លាប់ដឹង។ វាមិនមែនជាក្បាលគ្រាប់ភ្លឺ ចាំងនៃមីស៊ីល ដែលមានក្បាលនៅលើវា ថាយើងគួរតែមានការភ័យខ្លាចទេ។ វាគឺជាក្រុមជំនុំ ដែលយើងគួរតែភ័យបារម្ភ។ វាគឺជាពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅដែលយើង គួរតែសម្លឹងមើល។

43 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ តែព្រះបានរៀបចំផ្លូវសម្រាប់លោកអេលីយ៉ា ដើម្បី គេចផុតពីវា។ ហើយទ្រង់បានរៀបចំផ្លូវសម្រាប់កូនណាដែលជឿ ដើម្បីគេចផុតពី សេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់ និងអ្វីដែលនឹងត្រូវមកផងដែរ។

44 ដោយព្រោះព្រះទ្រង់មិនអាចគ្រាន់តែ ដើម្បីជំនុំជំរះមនុស្សទាំងនោះ ហើយ បញ្ជូនការផ្ដន្ទាទោស ហើយពន្លឺចក្រុងសូដុមនិងកូម៉ូរ៉ា ព្រមទាំងក្រុងកាពើណិម នៅកណ្តាលសមុទ្រ ហើយប្រាសាទទោសជំនាន់ទាំងនោះ ដូចក្រុងសូដុមនិង ក្រុងកូម៉ូរ៉ាបន្ទាប់មក ឲ្យយើងធ្វើជួបរឿងរាវដូចគ្នាដែរជាមួយវា។ យើងគ្រាន់តែ ប្រាកដថានឹងមានការជំនុំជំរះ ដូចដែលពួកគេត្រូវតែ ទទួលការជំនុំជំរះនោះយ៉ាង ពិតប្រាកដ។ ឥឡូវនេះយើងបានកត់សម្គាល់ឃើញថា...

45 នៅពេលដែលរឿងទាំងនេះកើតឡើង ដែលជានិន្នាការសម័យទំនើបថ្ងៃនោះ ព្រះបានលើកបុរសម្នាក់ឡើង នៅក្នុងថ្ងៃនោះ ឬ ចិញ្ចឹមបុរសម្នាក់ជាជាង ប្រយុទ្ធ ប្រឆាំងនឹងកងកម្លាំងនេះ ហើយពួកគេមិនបានស្តាប់គាត់ទេ។ ពួកគេបានគិតថា គាត់គឺជាមនុស្សឆ្លុត “គាត់បានបាត់បង់សតិស្មារតីរបស់គាត់។ គាត់គឺគ្រាន់តែ ជាអ្នកបុរាណនិយម ល្ងើចេញពីវាលរហោស្ថានមក ហាក់បីដូចជាសត្វព្រៃដែល ឆ្លុត” ប៉ុន្តែគាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។

46 “ព្រះបន្ទូលមិនមានន័យថាជាអ្វីដែលបាននិយាយទេ” ពួកគេនិយាយនៅ ថ្ងៃនេះ។ “អីយ៉ាប្រសើរមែន ព្រះគម្ពីរជាសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រមួយ។” ខ្ញុំគិតថាអ្នក បានឃើញការនេះ ថាឥឡូវនេះពួកគេបានអះអាងដូច្នោះ “អេវ៉ាមិនបានបរិភោគផ្លែ ប៉ោមនោះទេ នាងបានបរិភោគ...” តើជាអ្វីទៅ? ខ្ញុំជឿថា... “វាគឺជាសណ្តែកបាយ” ពួកគេបាននិយាយអញ្ចឹងឥឡូវនេះ។ “វាគឺជាសណ្តែកបាយ” ហើយបន្ទាប់មក ថា “លោកម៉ូសេមិនបាននាំមនុស្សដើរឆ្លងសមុទ្រក្រហមទេ។ វាមានចង្កោមមែកនៃ ដើមត្រែងយ៉ាងធំទោមកដល់ទីនោះ ដល់ចុងម្ខាងនៃសមុទ្រ ហើយគាត់បានឆ្លង ទៅកាត់សមុទ្រតាមគុម្ពត្រែងមួយនោះ។” អញ្ចឹងចុះជញ្ជាំងទឹក—ជញ្ជាំងទឹកដែល ឈរសងខាង ដែលពួកគេបានដើរលើដីស្ងួតនោះ បន្ទាប់មកយ៉ាងម៉េច? អីយ៉ា ផ្តេសផ្តាស់មែន! ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ វាត្រូវការហេតុការណ៍ដូចថ្ងៃមួយនោះដើម្បីនាំ យកនូវសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ ចុះមកលើប្រជាជន។ វាបានធ្វើដូច្នោះ។

47 ពួកគេបាននិយាយថា មិនមានរឿងបែបនេះដូចជា—ដូចជាបែបនេះ... សូម្បីតែមនុស្ស ដែលនៅក្នុងព្រះវិហារក៏មិនជឿលើការអស្ចារ្យដែរ។ “ខ្ញុំនឹងឲ្យ អ្នកមួយពាន់ដុល្លារ” ពួកគេនិយាយ “ចូរធ្វើការអស្ចារ្យឲ្យខ្ញុំមើលផង។ បង្ហាញ ការអស្ចារ្យឲ្យខ្ញុំមើលមក!” មែនហើយ ពួកគេមិនអាចឃើញវាទេ ទោះបីមានការ អស្ចារ្យមួយម៉ឺនដងបានធ្វើរួចហើយ នៅមុខពួកគេក៏ដោយ។ ហេតុអ្វីពួកគេ —ពួកគេ នឹងមិនឃើញវាដូច្នោះ។

អ្នកនិយាយថា “នេះជាការមិនអាចទៅរួចនោះទេ។” អូទេ វាក៏មិនមែនទេ។

48 មានពេលមួយ អេលីយ៉ាគាត់ចុះទៅក្រុងដូថាន់ ហើយកងទ័ពស៊ីបានមក ហុំព័ទ្ធទីក្រុងនេះ ដើម្បីចាប់គាត់ពីព្រោះគេបានដឹងថា នោះជាកន្លែងដែល—ដែល អំណាចរបស់ទីក្រុងបានតាំងនៅ គឺនៅលើអ្នកមើលធុត។ ហេតុអ្វី ស្តេច...បុរស ម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សរបស់ស្តេច បានទូលប្រាប់ស្តេចរបស់ប្រទេសស៊ី ដោយ

និយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ព្រះករុណា ស្គាល់អេលីយ៉ាជាអ្នកស្រុកធនបី ក៏បានទូលប្រាប់ស្តេចរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល នូវអ្វីដែលទ្រង់និយាយនៅក្នុង បន្ទប់សំងាត់របស់ទ្រង់។”

49 ស្តេចក៏បានបញ្ជាថា “ចូរទៅចាប់បុរសម្នាក់នោះ! នោះគឺជាបុគ្គលដែលនាំការ រាំងស្ទះដល់យើង។” ហើយកងទ័ពស៊ីរីទាំងមូលបានចុះពីទ្វីប ជុំវិញក្រុងដូចាន់។ ពួកគេទាំងអស់គឺនៅជុំវិញទីក្រុង។

50 ហើយកេហាស៊ីដែល—ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់ហោរា គាត់បានភ្ញាក់ឡើង ហើយបាននិយាយថា “អូ! ឪពុករបស់ខ្ញុំអើយ មានកងទ័ពច្រើន បានពីទ្វីបជុំវិញ យើងទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ។ យើងត្រូវបានហ៊ុំព័ទ្ធពេញទាំងស្រុងហើយ។”

51 ហោរាបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីមានទាហាន ច្រើនណាស់នៅជាមួយយើង ច្រើនជាងនៅជាមួយពួកគេទៅទៀត” ឃើញទេ?

ហើយកេហាស៊ីមើលជុំវិញ ក៏បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនឃើញមានទាហានណា ម្នាក់ទេ នៅជាមួយយើង។”

52 ហោរាបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ សូមបើកភ្នែកក្មេងប្រុសនេះ ឡើងផង។” ហើយភ្នែករបស់គាត់ក៏បានបើកឡើងឃើញភ្នំទាំងអស់មាន ពេញដោយពួកទេវតានិងរទេះចំបាំងអង្គុយជុំវិញនេះគឺជាកងកម្លាំងដែលមិនអាច មើលឃើញ។

53 អេលីយ៉ាបានដើរឆ្ពោះទៅទីនោះ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា “គាត់វាយពួកគេ ឲ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សខ្វាក់។” គាត់បានដើរចេញទៅកាន់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបាន ងងឹតនៅចំពោះគាត់។ គាត់បានដើរចេញក្រៅ ហើយនិយាយថា “តើអ្នកកំពុងតែ រំលែករលោកអេលីយ៉ាឬ?”

ពួកគេនិយាយថា “បាទយើងកំពុងសម្លឹងរកមើលគាត់។”

54 ក៏និយាយថា “អញ្ជើញមកខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក ពីកន្លែងដែលគាត់នៅ” ហើយបាន ដឹកនាំពួកគេចូលទៅកន្លែងវាយឆ្នក់ ត្រង់កន្លែងដែលកងទ័ពបានដើរចេញ និង ចាប់យកពួកគេ។

55 ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “គាត់វាយពួកគេឲ្យពិការភ្នែក។” នោះវាបាន ដោះស្រាយ។ សព្វថ្ងៃនេះមនុស្សកំពុងតែងងឹតខ្លាំងណាស់ខាងវិញ្ញាណ ទោះបីជា

ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះចុះមកនៅកណ្តាលមនុស្សហើយធ្វើអ្វីទាំងអស់ ព្រមទាំងសេចក្តីដែលទ្រង់បានសន្យាផង ពួកគេនៅតែមិនអាចមើលឃើញ។ ពួកគេគឺខ្វាក់ខាងវិញ្ញាណមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ មិនស្គាល់អំណាចអស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ យើងបានសង្កេតឃើញថា ពួកគេបានធ្វើការនោះ នៅក្នុងសម័យលោកអេលីយ៉ា ហើយពួកគេនៅតែបន្តធ្វើវានៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ព្រះបានវាយពួកគេឲ្យខ្វាក់។ ពួកគេបាននិយាយនៅថ្ងៃនេះថា “គ្មានការអស្ចារ្យទេ គឺមិនមានរឿងទាំងអស់នោះទេ នេះគឺជាអារម្មណ៍ស្រមើស្រមៃ។”

56 ហើយពួកគេបាននិយាយអំពីហោរាអេលីយ៉ាដូចគ្នា ពីព្រោះពេលដែលគាត់ត្រូវបានលើកឡើង ហើយអេលីសបានជំនួសកន្លែងរបស់គាត់ បុរសវ័យក្មេងម្នាក់ដែលទំពែកតាំងពីក្មេង មានកុមាររត់តាមពីក្រោយគាត់ ហើយស្រែកថា “តាទំពែកកញ្ជាស់អើយ ហេតុអ្វីបានជាតាឯងមិនឡើងទៅលើ ជាមួយនឹងលោកអេលីយ៉ាដូច្នោះ?” ឃើញទេ ពួកគេមិនបានសូម្បីតែជឿ តាំងពីពេលដើមដំបូងម្ល៉េះ មនុស្សជំនាន់បន្តបន្ទាប់មកទៀត មានរឿងជាច្រើនត្រូវបានធ្វើ។ ហើយបុរសអស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់រូបនេះ ត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ដោយរទេះដែលឆេះដោយភ្លើង តែមនុស្សនៅតែមិនជឿការនេះទៀត។ ហើយកូនក្មេងតូចៗរបស់ពួកគេរត់ទៅពីក្រោយបុរសម្នាក់នេះ ទាំងស្រែកថា “តាទំពែកញ្ជាស់ ហេតុអ្វីបានជាតាឯងមិនឡើងទៅ?” ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកហោរាបានដាក់បណ្តាសា ដល់កូនក្មេងទាំងនោះ ហើយមានសត្វខ្លាឃ្មុំញីសម្លាប់ក្មេងទាំងនោះ ស្លាប់អស់សែសិបពីរនាក់(៤២)ក្នុងពួកគេ។

57 ឥឡូវនេះចំណាំ។ សព្វថ្ងៃនេះ ដូចជាពេលនោះអញ្ចឹង ពួកគេបានដាក់ការបកស្រាយផ្ទាល់របស់ពួកគេ ទៅក្នុងព្រះបន្ទូលព្រះ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើពួកគេចង់ធ្វើបែបនោះ នោះស្រេចតែពួកគេទៅចុះ ប៉ុន្តែពួកគេព្យាយាម ដើម្បីធ្វើឲ្យយើងជឿតាមទៀត។ ព្រះគម្ពីរបានចែងដូច្នោះ “ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនេះ គឺគ្មានការបកស្រាយជាឯកជនទេ។” ព្រះធ្វើការបកស្រាយ ដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ ព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនោះគឺជាការបកស្រាយរបស់វា។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើនដងហើយថាទ្រង់បានមានបន្ទូលជាមុនដំបូង “ចូរឲ្យមានពន្លឺឡើង” ដូច្នោះក៏មានពន្លឺឡើង។ ដែលមិនចាំបាច់ត្រូវការការបកស្រាយអ្វីទេ វាបានកើតឡើងមែន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “នាងព្រហ្មចារីម្នាក់នឹងមានគភ៌” នាង

ក៏មានគភ៌មែន។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹង “ចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់” ទ្រង់ក៏ធ្វើ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ” ការអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ទ្រង់កំពុងធ្វើវា! វាមិនត្រូវការការបកស្រាយណាមួយទេ ព្រះកំពុងធ្វើការបកស្រាយផ្ទាល់របស់ទ្រង់។ មិនថាមនុស្សល្ងង់និយាយយ៉ាងម៉េចទេ គឺមិនអាចបញ្ឈប់ព្រះបន្តិចសោះឡើយ។

58 ពេលព្រះយេស៊ូវគង់នៅលើផែនដីនៅឡើយ ទ្រង់ជួបមនុស្សដែលមិនជឿជាច្រើន ដែលមកដើម្បីឈ្លោះជាមួយទ្រង់ ដូចដែលយើងបានជួប នៅសព្វថ្ងៃនេះ ហើយប្រហែលជានឹងមានច្រើនទៀត។ ប៉ុន្តែវាមិនបានបញ្ឈប់ទ្រង់ទេ ទ្រង់បានចេញទៅសម្តែងនិងធ្វើការកិច្ចរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់ពីអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមិនមែនធ្វើ ដោយអាងអំណាចខ្លួនឯងទេ ព្រះវរបិតាហើយនិងខ្ញុំក៏តែមួយទេ ទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំ វាមិនមែនជាខ្ញុំទេដែលធ្វើការនោះ វាគឺជាព្រះវរបិតាដែលស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំវិញ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់មកអ្នកមិនជឿខ្ញុំ! ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើកិច្ចការនោះ ហើយអ្នកមិនអាចជឿខ្ញុំនៅឡើយទេ ចូរជឿលើកិច្ចការទាំងនោះចុះ” ឃើញទេ? នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតពួកគេបាន... “ស្វែងរកបទគម្ពីរ” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដ្បិតកន្លែងដែលអ្នកគិតថាអ្នកបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺដោយយល់បទគម្ពីរនេះ។ ហើយបទគម្ពីរនោះឯង ធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ។” អាម៉ែន! មើលប្រយោគនេះនៃ “ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះបន្ទូល បទគម្ពីរប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំជានរណា” នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

59 ហើយជាបទគម្ពីរដែលបានប្រាប់អ្នកអំពីសម័យកាល ដែលយើងកំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃ។ ហើយរឿងអ្វីដែលអ្នកបានឃើញនិងកើតឡើង វាគឺជាព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នៅក្នុងកណ្តាលប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ គ្មាននរណាអាចប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញបានទេ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់អាច។ គ្មាននរណាដែលអាចធ្វើកិច្ចការណាមួយដែលទ្រង់បានធ្វើពេលនេះបានទេប៉ុន្តែមានតែទ្រង់តែមួយគត់។ ព្រោះព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ទ្រង់នៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។”

60 ឥឡូវនេះយើងឃើញនិន្នាការ សម័យទំនើបរបស់មនុស្ស បន្ទាប់មកទៀត “អូ ថ្ងៃនោះកន្លងផុតទៅហើយ គ្មានរឿងអស្ចារ្យបែបនេះទៀតទេ មនុស្សដែលពេញដោយមនោសញ្ចេតនាទាំងនោះ បានបង្កើតរឿងហ្នឹងឡើង។”

61 ចូរស្តាប់លោកអេលីយ៉ាដែលជាហោរា ស្រែកប្រឆាំងនឹងពួកសាសនាវិទូ
ទាំងនោះ។ ចំណាំ ចំណាំគាត់បាននិយាយដូចជាគាត់គឺជាព្រះផ្ទាល់។ អេលី
យ៉ាលោកនិយាយដូចជាគាត់ខ្លួនឯងគឺជាព្រះ “ទឹកសន្សើមនឹងមិនធ្លាក់ចុះពី
ស្ថានសួគ៌ទេ រហូតទាល់តែខ្ញុំហៅវា។” អាម៉ែន! បាទមែនហើយ។ ហោរារូបនេះ
បានពីងផ្នែកទាំងស្រុងនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ!

62 ពួកហោរានៅក្នុងសម័យសញ្ញាចាស់ ឬពេលណាទៀត នៅពេលដែលពួកគេ
រស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ពួកគេបានក្លាយជាអ្នកថ្លែងព្រះបន្ទូល សាររបស់
ពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូលនេះឯង។ ហើយចូរចងចាំ លោកបាននិយាយពី “ព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះអម្ចាស់។” ហើយនៅពេលដែលបុរសទាំងនោះ មានសារទាំងនោះពីព្រះ
ហើយ ការគិតរបស់ពួកគេផ្ទាល់ បានរុំជាប់នឹងព្រះបន្ទូល...វាអាចប្រឆាំងទៅនឹង
ការគិតរបស់ពួកគេ ពួកគេប្រហែលជាមិនអាចមើលឃើញ—ឃើញច្បាស់លាស់។
ប៉ុន្តែពួកគេបានថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។”

63 “វានឹងមិនមានទឹកភ្លៀងណាមួយធ្លាក់ចុះឡើយ រហូតដល់ខ្ញុំហៅវា។” អូ!
មើលប្រយោគនេះនៃ! គាត់បានរស់នៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយត្រូវបានបើក
សម្តែងយ៉ាងល្អិត ខ្លះៗ ហើយចូរចងចាំ តាមរយៈព្រះគម្ពីរអេម៉ុស ៣:៧
“ពិតប្រាកដជាព្រះយេហូវ៉ា ទ្រង់នឹងមិនធ្វើអ្វីដូច្នោះឡើយ លើកតែទ្រង់សំដែង
ឲ្យពួកហោរា ជាអ្នកបំរើទ្រង់ ឃើញគំនិតលាក់កំបាំងរបស់ទ្រង់ផង” បានចែងថា
“វានឹងមិនធ្លាក់ភ្លៀងណាមួយទេ!” ទ្រង់បង្ហាញជាមុន...

64 គេបានសើចចំអកដាក់គាត់ ពួកគេបានគិតថាគាត់គឺជាមនុស្សឆ្លុត “គួរឲ្យ
ចាប់អារម្មណ៍ណាស់!” ប៉ុន្តែសូមមើល គាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ ថា
នឹងមិនមានភ្លៀងធ្លាក់។ ហើយមុនពេលព្រះធ្វើការនោះ ទ្រង់បានបើកសំដែងឲ្យអេ
លីយ៉ាជា អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ឃើញមុន។ ហើយគាត់គឺ ជាហោរាត្រឹមត្រូវ ដែល
បង្ហាញឲ្យឃើញ ដូច្នេះប្រជាជនត្រូវមានការប្រែចិត្ត។ ប៉ុន្តែជំនួសឲ្យការនោះ ពួកគេ
បានសើចចំអកដាក់គាត់ ហើយនិយាយថា “អូ! យើងបានទទួលភ្លៀងច្រើនពេក
ហើយ! អាងទឹកនេះមានទឹកពេញហូរហៀរហើយ។ ទឹកទន្លេនេះកំពុងហូរបានល្អ
ណាស់។”

65 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “មិនមានសូម្បីតែទឹកសន្សើម អស់រយៈពេលបីឆ្នាំ
ប្រាំមួយខែ។” អស់ទាំងបឹងរឹងស្ងួតគ្មានទឹកនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ នោះតើមិនមែន

ជាបុរសម្នាក់នោះទេ ប្តូរ ដែលព្រះមានបន្ទូលតាមរយៈបុរសម្នាក់នោះ។ នោះគឺជា “អញ” មែនហើយ។ យើងបានស្គាល់ហើយ។ ដូច្នោះគាត់...

66 យើងបានរកឃើញថា នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់បានមក ដែលព្រះបានបញ្ជូនមកបានតែងតាំងឡើងដោយព្រះជាម្ចាស់ដោយមានសេចក្តីពិត ពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ សារនិងអ្នកនាំសារគឺតែមួយហើយដូចគ្នា។ ដោយសារតែគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនទៅជាតំណាង ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពីមួយពាក្យទៅមួយពាក្យ ដូច្នោះគាត់ហើយនិងសាររបស់គាត់ គឺដូចគ្នា។

67 មនុស្សក្នុងនិកាយក្រោមការទំនុកបម្រុងរបស់និកាយ គាត់ហើយនិងក្រុមជំនុំរបស់គាត់គឺ “តែមួយ”។ អ្នកល្បីខាងទេវវិទ្យា នៅក្រោមការសិក្សាពីសាសនាមួយដែលបង្កើតឡើងដោយនិកាយមួយចំនួន គាត់ហើយនិងសាររបស់គាត់គឺតែមួយក្រុមជំនុំនៃទេវសាស្ត្រ អ្នកបង្រៀនពីទេវវិទ្យា។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

68 បន្ទាប់មកនៅពេលដែលបុរសម្នាក់បានមកជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ គាត់ហើយនិងសាររបស់គាត់គឺតែមួយ។ ហើយនៅពេលដែលអេលីយ៉ាបានមកជាមួយនឹង ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ លោកហើយនិងសាររបស់លោកបានក្លាយជាតែមួយ។ ដូចជាព្រះយេស៊ូវដែរ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល ដែលមានចែងក្នុងយ៉ូហាន ១។ ដូច្នោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់និងអ្នកនាំសារ នៅគ្រប់សម័យកាល គឺជារឿងតែមួយគ្រប់ពេលវេលា។ ត្រូវហើយ។

69 ព្រះយេស៊ូវគឺ ជាព្រះបន្ទូលដែលត្រូវបានទាយទុក។ ទ្រង់គឺជាអ្វីដែលពួកហោរាបានថ្លែងថានឹងកើតឡើង “នាងព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌ ហើយប្រសូត្របានបុត្រាមួយអង្គ។” ត្រឡប់ទៅក្រោយវិញ ព្រះបានប្រាប់ពួកគេដោយបន្ទូលថា “ពូជរបស់ស្ត្រីនឹងកិនក្បាលសត្វពស់ ហើយសត្វពស់ នឹងចឹកកែងជើងរបស់នាង។” សេចក្តីទំនាយទាំងនេះត្រូវបានសម្រេច។ ដារីឌីយ៉ាសោក អស់ទាំងហោរាដែលនៅសល់ជំនាន់ក្រោយ បានទាយពីទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានសម្តែង! ហា លេលូយ៉ា!

70 ឥឡូវនេះតើអ្នកឃើញពីកន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងតែព្យាយាមទៅទេ? ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយអ្នក ក្នុងភាពស្រស់បំព្រង ពីធម្មជាតិនៅព្រឹកនេះ។ តើអ្នកមិនឃើញអំណាចនៃព្រះដ៏រស់ នៅក្នុងព្រះវិហារដ៏រស់នៃកូនក្រមុំទេឬអី? អ្នក

ឈឺត្រូវបានប្រោសឲ្យជា មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ មនុស្សពិការបានដើរ រួច មនុស្សខ្វាក់បានមើលឃើញ ដំណឹងល្អចេញទៅនៅក្នុងអំណាចរបស់ខ្លួន ពីព្រោះសារហើយនិងអ្នកនាំសារគឺតែមួយ។ ព្រះបន្ទូលគឺនៅក្នុងក្រុមជំនុំ នៅក្នុង មនុស្ស។

71 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺនៅក្នុងលោកអេលីយ៉ា នៅពេលដែលគាត់បានដើរ ឡើងទៅទីនោះជាមួយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលចែងថា “វានឹងមិនមាន ភ្លៀងធ្លាក់ឡើយ។” នោះមិនមែនជាហោរាអេលីយ៉ាទេ គឺជាព្រះនៅក្នុងអេលីយ៉ា វិញ។

72 ខ្ញុំបាននិយាយជាច្រើនដងហើយ ដូចជាស្ត្រីវិទ្យាសាស្ត្រគ្រីស្ទានម្នាក់ បាន ប្រាប់ខ្ញុំក្នុងពេលមួយថា។ ខ្ញុំបានប្រាប់ជាច្រើនដងហើយអំពីវា។ នាងនិយាយថា “លោកប្រាណហាំ អ្នកដាក់ក្តីអំនួតច្រើនពេកហើយនៅលើព្រះយេស៊ូវ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំសង្ឃឹមថានោះគឺជាចម្លើយតែមួយគត់ដែលខ្ញុំមាន។”

ហើយនាងបាននិយាយថា “អ្នកព្យាយាមធ្វើឲ្យទ្រង់ក្លាយជាព្រះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទ្រង់គឺជាព្រះរួចហើយ។”

73 នាងបន្តទៀតថា “អូ! គាត់គឺជាហោរាម្នាក់ គាត់ជាមនុស្សល្អប៉ុន្តែគាត់មិនមែន ជាព្រះទេ។”

74 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ សូមបង្ហាញឧទាហរណ៍មួយ ដែលនិយាយ ថាទ្រង់មិនមែនជាព្រះមកអញ្ចឹង។”

75 នាងបាននិយាយថា “នៅក្នុងសៀវភៅរបស់យ៉ូហាន បានប្រាប់ថាគាត់បាន ‘យំ’ នៅពេលដែលទ្រង់យាងទៅផ្លូវរបស់ឡាសារ។”

76 “ប្រសើរណាស់” ខ្ញុំនិយាយ “ប្រាកដមែន ទ្រង់បានយំ។ ទ្រង់គឺជាមនុស្ស ហើយក៏ជាព្រះដែរ។ ទ្រង់ជាមនុស្សដែលអាចយំ ប៉ុន្តែទ្រង់ជាព្រះដែលប្រោស មនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។” ពិតមែន។ ខ្ញុំនិយាយទៀត “ទ្រង់គឺជាមនុស្សម្នាក់ ដែលឃ្លាន ប៉ុន្តែទ្រង់ជាព្រះ ដែលផ្តល់អាហារដល់មនុស្សប្រាំពាន់នាក់ ជាមួយនឹង នំពីរគ្រីប្រាំកន្ទុយ។” នោះជាការពិត។ “ទ្រង់ជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានដេកនៅក្នុង ទូកខាងក្រោយ ប៉ុន្តែមានព្រះដែលគង់ក្នុងទ្រង់ ដែលបានធ្វើឲ្យសមុទ្របានស្ងប់។” សម្រាប់អ្វី? ទ្រង់ហើយនិងសាររបស់ទ្រង់គឺតែមួយ។

77 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំនឹងព្រះបិតាខ្ញុំគឺតែមួយទេ។ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំ។” ទ្រង់គឺជាភាពពេញលេញនៃរូបកាយព្រះ។

78 ខ្ញុំគិតថា វាក៏គួរឲ្យភិតភ័យមែនទែន នៅពេលដែលខ្ញុំបាននាំយក សម័យកាលព្រះវិហារទាំងប្រាំពីរ។ ដើម្បីចាប់ផ្តើមបិទជាមួយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចឲ្យព្រះយេស៊ូវឈរនៅទីនោះជាមួយ...ជាមួយភាពសស្គុសនៅព័ទ្ធជុំវិញបែបនេះ ដែលបាននិយាយថា “កេសាររបស់ទ្រង់គឺសដូចជាឆាមចៀម។” ខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ ថាបុរសដែលមានវ័យសាមសិបបីឆ្នាំ ក្លាយជាព្រិលសរ។

79 ខ្ញុំបានហៅ អ្នកល្បីខាងទេវសាស្ត្រ ទេវសាស្ត្រខាងពេនទីកុស Pentecostal ដែលជាមិត្តជាទីស្រឡាញ់។ មែនហើយ អ្នកនោះគឺជាបងប្រុស ជេកម៉ែ(Jack Moore)។ គាត់ជាបុរសឆ្លាតវៃ ឧស្សាហ៍។ គាត់និយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំនោះគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានសំដែងសិរីរុងរឿង។ នោះហើយគឺជាភិក្ខុភាគទ្រង់ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានសំដែងសិរីរុងរឿង។” ទេខ្ញុំមិនអាចជឿបានទេ។ អត់ទេ។

ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំនិយាយថា “ប្រសើរណាស់ បងប្រុសម៉ែ សូមអរគុណ” ។

80 ខ្ញុំបានចូលក្នុងបន្ទប់នៅទីនោះ ហើយបាននិយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំបានសម្រួលមាលីសព្វរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីដកស្រង់ពីទ្រង់ត្រឡប់ទៅជានីយ៉ែលវិញ ជាកន្លែងដែលបានចែងថា “ហើយគាត់បានចូលមកក្នុងសម័យកាលដើម ជាអ្នកដែលមានសក់សដូចជាឆាមចៀម។” ខ្ញុំនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វីនោះទេហើយខ្ញុំមានទំនួលខុសត្រូវចំពោះការនេះ។”

ឥឡូវនេះនោះ គឺមុនពេល...ហើយចូរចងចាំថាមុនពេលត្រាទាំងប្រាំពីរបានបើកប្រហែលមួយឆ្នាំ ឬច្រើនជាងនេះ។ ខ្ញុំបានអធិស្ឋាននៅទីនោះថា “បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើវាជាអ្វី?”

81 ហើយខ្ញុំសម្លឹង មើលទៅមានបុរសម្នាក់បានឈរចំពោះមុខខ្ញុំ ហើយគាត់ជាចៅក្រមមួយ ហើយគាត់មានពាក់សក់ស។ ចៅក្រមនៃសម័យបុរាណត្រូវបានពាក់សក់ស ដើម្បីបង្ហាញថាគាត់ជាអាជ្ញាធរកំពូល។

82 ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលខ្ញុំបានមើលឃើញព្រះយេស៊ូវ ដោយពាក់សក់ ស ខ្ញុំបាននិយាយថាវាគ្រាន់តែបញ្ជាក់ការពិត ឲ្យយើងបានស្គាល់ថា ទ្រង់ជា

អាជ្ញាធរកំពូល។ ព្រះទ្រង់បានធ្វើជាទីបន្ទាល់រឿងដដែលនេះនៅលើភ្នំ ដែលបាន ឲ្យដឹងថា “នេះជាកូនស្ទូនភ្នំអញ ចូរស្តាប់ទ្រង់ ទ្រង់គឺជាអាជ្ញាធរកំពូល!”

83 បន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ នៅដើមនៃត្រាទាំងប្រាំពីរ នៅពេលដែល ទេវតាទាំងប្រាំពីរចុះមក នៅក្នុងបែបនៃរាងពីរ៉ាមីតនោះ បានឈរនៅទីនោះ ហើយ បានប្រាប់ខ្ញុំឲ្យត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះហើយនិយាយនៅលើត្រាទាំងប្រាំពីរ ហើយ ទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយខ្ញុំ ទ្រង់នឹងបង្ហាញខ្ញុំថាពួកគេជានរណា ជាអ្វីដែលបាន បាត់បង់។ ខ្ញុំតែងតែគិតថា វាត្រូវបានផ្សាភ្ជាប់នៅផ្នែកខាងក្រោយនៃសៀវភៅ នេះហើយវានឹងមានអ្វីមួយ មិនត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនោះ ប៉ុន្តែវាបាន ប្រែក្លាយឲ្យស្គាល់ថា ទ្រង់មិនអាចធ្វើដូច្នោះ។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលបានសរសេរ នៅក្នុងសៀវភៅ...វាជាអ្វីដែលត្រូវបានលាក់ទុកនៅក្នុងសៀវភៅនេះ។ “ចំពោះ អ្នកណាដែលដកព្រះបន្ទូលចេញ ឬ បន្ថែមពាក្យណាមួយទៅវា...” ដូច្នោះវាគឺជា ការអាថ៌កំបាំងដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ នៅក្នុងសម័យកាលព្រះវិហារទាំង ប្រាំពីរ។ សៀវភៅនីមួយៗបានបង្កើត—ការអាថ៌កំបាំង គឺទាំងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងអ្វីផ្សេងទៀតដែលពួកគេបានរារាំង អស់រយៈពេលយ៉ាងយូរដូច្នោះ។

84 បន្ទាប់មកនៅពេលដែលបានហោះឡើង អ្នកសង្កេតការណ៍មួយបានចុះពី រដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា ចុះពីយន្តហោះទៅកាន់ម៉ិកស៊ិកគោ ជុំវិញតាក់សុន នៅគ្រប់ ទីកន្លែង ថតរូបភាពនៃការនេះ។ វាជាការមើលឃើញចម្លែក។ បងប្រុស ហ្វ្រីដ សុទ្ធីមែន(Fred Sothmann)នៅទីនោះ អង្គុយនៅខាងក្រោយទីនោះ ហើយខ្ញុំ និងបងប្រុស ជីនន័រមែន (Gene Norman)ឈរនៅកន្លែងបង្ហាញនោះ នៅពេល ដែលវាបានហោះទៅលើ។ ពួកគេបានថតរូបភាព តែពួកគេនៅតែមិនអាច ដឹង ថាវាជាអ្វី។ ទីនេះពេលយូរមកហើយ មនុស្សគ្រប់គ្នានិយាយថា “មើលនៅទីនេះ មើលទៅវិបបនេះ ហើយស្លាប់ពួកទេវតារបស់ពួកគេ ម៉េចបានបត់បែបហ្នឹង។”

85 ថ្ងៃមួយ សូមងាកទៅខាងស្តាំ សម្លឹងមើល គឺជារូបព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែល ហូហ្វមែន(Hofmann)បានគូរយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ ជាងរូបភាពព្រះយេស៊ូវដែលគាត់ ធ្លាប់បានគូរ។ ទ្រង់បានឈរនៅទីនោះ ជាមួយសក់ពាក់ពណ៌ស សម្លឹងចុះមក ផែនដី បង្ហាញថាទ្រង់គឺជាអាជ្ញាធរកំពូល។ ឋានសួគ៌បានប្រកាសប្រាប់ ព្រះគម្ពីរ បានប្រកាសប្រាប់ រាជសារបានប្រកាសប្រាប់ ទាំងអស់គឺដូចគ្នា។ អាជ្ញាធរ កំពូល ជាមួយសក់ពាក់ពណ៌ស អ្នកមើលឃើញពួកចង្ការខ្មៅរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅ

ខាងក្រោម។ មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកបានឃើញរូបភាពនោះ។ យើង
 មានវានៅខាងក្រោយនៅទីនោះ។ សូមមើលទៅខាងស្តាំ ត្រង់ចំហៀងសម្លឹង
 មើលទៅ។ ទ្រង់នៅទីនោះ ទ្រង់គឺល្អឥតខ្ចោះ ដូចជាប្រថុយទ្រង់អញ្ចឹង។ ពួកគេ
 សម្លឹងមើលទៅទេរតាដែលខុស។ អ្នកគួរតែសម្លឹងមើលទេរតាដែលពិតប្រាកដ។
 ហើយមានតែព្រះជាម្ចាស់ទេ ដែលអាចបង្ហាញមួយណាត្រូវ។ ត្រឡប់ទៅខាងស្តាំ
 របស់អ្នក ហើយសម្លឹងមើលទៅ។ ទ្រង់នៅទីនោះទ្រង់ល្អឥតខ្ចោះ ដែលមានប្រថុយ
 នៅទីនោះ។

86 លើកទីមួយដែលខ្ញុំឃើញទ្រង់ នោះទ្រង់មើលទៅដូចជាសិរីសារ៉ែ...ហូហូ
 មែន(Hofmann)។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញពីមុនមកទេ។ ហើយនៅថ្ងៃអាទិត្យប៊ីលីរោង
 ខុបោសថប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានឃើញវា។ ផ្ទះរបស់ខ្ញុំមិនដែលគ្មានរូបភាព
 ចាប់តាំងពីពេលនោះ។

87 បន្ទាប់មក នៅលើមេឃទីនេះ ដោយនិយាយថាព្រះដែលខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុង
 និមិត្ត គឺគ្រាន់តែជាក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ ដែលចេញពី សាលារៀនផ្ទះតាំងនៅ ទ្រង់
 គឺបែបហ្នឹង។ ហើយនៅនៅស្ថានសួគ៌ឯណោះវិញ សាមសិបបីឆ្នាំក្រោយមក បាន
 ប្រកាសថា វាជាការពិត។ នោះគឺជាកិរិយាភាគរបស់ទ្រង់! មិនមែនជាអ្វីមួយដែល
 រៀបចំធ្វើ ដោយគំនិតរបស់នរណាម្នាក់។

88 ដូចនៅទីកន្លែង ពួកគេ—គួរ—រូបព្រះគ្រីស្ទ នៅទីនោះជាមួយនឹងចិញ្ចៀនពណ៌
 សត្វច្រូង នៅក្រោមពុកចង្ការ ជុំវិញចង្ការរបស់ទ្រង់ ប្រវែងពាក់កណ្តាលអ៊ីងព័ទ្ធនៅ
 ជុំវិញផ្នែកខាងលើនៃព្រះឱស្តរបស់ទ្រង់ គឺដូច្នោះហើយហៅថានោះគឺព្រះគ្រីស្ទ។

89 នោះគ្រាន់តែធ្វើឲ្យក្នុងចិត្តខ្ញុំ គិតដល់សិល្បករក្រិចម្នាក់ ដែលខ្ញុំបានឃើញ
 ក្នុងវេលាមួយ នៅក្នុងព្រះវិហារបុរាណ ដែលបង្ហាញពីកិរិយាភាគរបស់អ៊ីដាមនិង
 អេវ៉ា ពួកគេមើលទៅដូចជាសត្វបួនជើង។ នោះជាអ្វីដែលគំនិតខាងសាច់ឈាម
 គិតឃើញរឿងខាងវិញ្ញាណមួយចំនួន។ ខ្ញុំគិតថាអ៊ីដាមគឺជាបុរសសង្ហាបំផុត ដែល
 មិនធ្លាប់មាន ហើយអេវ៉ាជាស្ត្រីម្នាក់ល្អឥតខ្ចោះនៅគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ។

90 ឥឡូវនេះ គំនិតខាងសាច់ឈាម បានចាប់បញ្ចូលទស្សនៈ របស់ពួកគេផ្ទាល់
 ហើយព្រះទ្រង់យាងចុះមក ហើយលាតត្រដាង ដោយអំណាចរបស់ទ្រង់។ នោះ
 ហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទីនេះ ក្នុងថ្ងៃនៃអំហាប់។

91 ឥឡូវនេះយើងឃើញថាហោរាអេលីយ៉ាអាចនិយាយដូច្នោះពីព្រោះវាជាដំណឹង
នៃសម័យកាលនិងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬក៏ អ្នកនាំសារ រាជសារ—រាជសារ
ហើយនិងព្រះបន្ទូល គឺពិតជាដូចគ្នា។ ពួកហោរា ព្រះបន្ទូល សារហើយនិង
អ្នកនាំសារ សារ និងសារគឺដូចគ្នា។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ប្រសិនបើខ្ញុំ
មិនធ្វើការ ដែលបានចែងទុកពីខ្ញុំ នោះកុំជឿខ្ញុំឡើយ។” នោះគឺល្អ។ មនុស្សណា
ម្នាក់ហើយនិងសាររបស់គាត់គឺតែមួយ។

92 នោះហើយជាមូលហេតុនៅសព្វថ្ងៃនេះ ដែលពួកគេមិនជឿក្នុងការធ្វើកិច្ចការ
របស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារពួកគេមិនទទួលយកដំណឹងល្អរបស់ព្រះ។ ពួកគេ
មិនបានជឿដំណឹងនេះ។

93 តែ ឯអស់អ្នកណាដែលជឿពេលវេលារបស់ព្រះដែលយើងរស់នៅ ទាំងអស់
នេះ ជាអាហារដ៏លាក់កំបាំង។ គ្រាន់តែគិតថា ព្រះបានលាក់ទុកវាដូច្នោះ ពួកគេ
បានមើលហើយ តែមិនឃើញវាទេ។ ដូចគ្នាដែលអេលីយ៉ាធ្វើឲ្យកងទ័ពស៊ីរីទៅជា
ងងឹត។ ដូចគ្នាដែលព្រះបានធ្វើឲ្យអ្នកមិនជឿ មើលមិនឃើញអាហារពិតរបស់កូន
ដែលជឿ។

94 តើពួកគេបានហៅលោកណូអេថាជាអ្វី “មនុស្សជ្រុលនិយម” សាងសង់ទុក
ធំមួយ ភ្នែករបស់គាត់ត្រូវបានបើកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយនិងសេចក្តី
សន្យា។ រឿងដែលថាពួកគេបានហៅថា អ្នកនិយមជ្រុល បានសង្គ្រោះលោក
ណូអេនិងគ្រួសាររបស់គាត់។ ឃើញទេ វាជារឿងដដែលនេះ។ រឿងដែលមនុស្ស
សើចចំអក គឺជាអ្វីដែលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់។ អ្វីដែលមនុស្សថា “ឆ្គួត” យើង
ហៅថា “អស្ចារ្យ!” អ្វីដែលលោកិយថា “អស្ចារ្យ” ហើយព្រះថា “ល្ងង់ខ្លៅ។” ហើយអ្វី
ដែលលោកិយហៅថា “ល្ងង់ខ្លៅ” ព្រះជាម្ចាស់ហៅថា “អស្ចារ្យ!” វាគ្រាន់តែជាភាព
ផ្ទុយគ្នារវាងត្រូវហើយនិងខុស។ យេស៊ូវគ្រីស្ទគឺនៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញ
ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

95 សូមចាំថាគាត់បានចូលទៅក្នុងកន្លែងសម្ងាត់របស់គាត់ តាមផែនការរបស់
ព្រះ តាមការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
អេលីយ៉ា ចូលទៅក្នុងទីសំងាត់របស់គាត់ ដោយដឹងជាមុនមកពីព្រះ ផែនការនិង
ការត្រាស់ហៅលើជីវិតរបស់គាត់ ហើយតាមព្រះបន្ទូលព្រះ។ ប្រសិនបើការនោះ

មិនមែនជារបៀបដែលយើងបានចូលមក ខ្ញុំមិនដឹងថាយើងអាចចូលទៅទីនោះ ដោយរបៀបណាទេ។

96 ហើយ សូមកត់សម្គាល់ មុនពេលចាប់ផ្តើមគ្រោះរាំងស្ងួតនេះ លោកអេលីយ៉ា បានចូលទៅក្នុងកន្លែងរស់នៅដ៏សម្ងាត់របស់គាត់។ ប្រភេទមួយមុនការជំនុំជំរះ វាយផែនដី ក្រុមជំនុំត្រូវបានត្រាស់ហៅរួចមកហើយ កូនក្រមុំគឺបានជ្រើសរើស រួចហើយ ហើយគ្រាន់តែរង់ចាំពេលនៃការជំនុំជំរះ។ កំពុងតែរង់ចាំរួចទៅហើយ បរិភោគអាហារនៃព្រះជាម្ចាស់ រីករាយពរជ័យនៃព្រះ។ មនុស្សម្នាក់ៗនៅក្នុងគំនិត ធម្មតាៗ បានដឹងថាយើងកំពុងដឹកនាំត្រង់ទៅមុខយើងកំពុងរស់នៅក្នុងវេលានៃ ការជំនុំជំរះ។

97 ចូរមើល! បងប្រុសបែង(Banks) ពីរបីនាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា នៅទីនេះ យប់នេះ ឈរនៅលើភ្នំនៅព្រឹកនោះ។

98 ហើយខ្ញុំចង់និយាយអំពីភ្នំនោះ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ តាមព្រះហឫទ័យ ព្រះអម្ចាស់។ បានទទួលការបើកសម្តែងដ៏អស្ចារ្យ មួយបន្ថែមទៀតដែលខ្ញុំមិនអាច ស្ទើរតែរក្សាបានក្នុងការប្រាប់វា ក្នុងយប់នេះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបាន...ឃើញទេ? ហើយវា គ្រប់ពេលវេលាជានិច្ច រឿងមួយកើតឡើងបន្ទាប់ពីរឿងផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? វា នឹងមិនបញ្ឈប់ការកើតឡើងនេះទេ ព្រោះវាជា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។

99 គ្រប់គ្នានៅទីនេះ រាប់ពាន់ដងលើរាប់ពាន់ដង នៅលើកាសែត បានឮ ខ្ញុំឈរហើយនិយាយ “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ ដូច្នោះវានឹងត្រូវ បានដូច្នោះហើយដូច្នោះ។” ហើយសូម្បីតែកាសែតនិងទស្សនាវដ្តីមានការប្រកាស ដូច្នោះ។ ពួកគេមិនដឹងថា វានិយាយពីអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែពួកគេបានឃើញវា។ ពួកគេ មិនបានស្គាល់ថាវាជាអ្វី ប៉ុន្តែពួកគេបានមើលឃើញវា ធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលជាសេចក្តី ពិត។

100 យើងបានឈរនៅខាងក្រោមទន្លេនេះ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានចុះក្នុងថ្ងៃ នោះ ឆ្នាំសាមសិបបី ឬក៏ឆ្នាំ១៩៣៣ វាបានចុះមកហើយនិយាយរឿង ដែលទ្រង់ បានធ្វើ។ ដើរចេញ ហើយមនុស្សជាច្រើនបានឈរនៅទីនោះ បាននិយាយថា “តើ វាមានន័យដូចម្តេចប៊ីលី (Billy)?”

101 ខ្ញុំនិយាយថា “នោះមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ! នោះគឺសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំបានជឿជាក់ អ្នកមិនបានជឿទេ។” ហើយគ្រាន់តែបានដើរទៅ។

102 បន្ទាប់មកគ្រូគង្វាលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា “អ្នកមាន ន័យថា អ្នកជាមួយការអប់រំត្រឹមថ្នាក់ទីប្រាំពីរ នឹងទៅលើពិភពលោកទាំងមូល ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ក្សត្រ និងអ្នកខ្លាំងពូកែ ហើយនិងស្តេច ព្រមទាំងរឿងអ្វី ផ្សេងទៀតឬ? អូ!” បានហើយ “បំភ្លេចវាចោលទៅ!”

103 ខ្ញុំមិនអាចបំភ្លេចវាបានទេ វាត្រូវបានឆ្លាក់ក្នុងបេះដូងរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនេះ សាមសិបប័ណ្ណាក្រោយមក អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល ត្រូវ បានកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ វិធីដែលទ្រង់មានបន្ទូលទ្រង់នឹងធ្វើវាបាន។ ទ្រង់ គឺជាព្រះដែលមិនអាចបរាជ័យ។ ទ្រង់តែងតែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់...កុំ មានការសង្ស័យ។

104 ឥឡូវនេះ កត់សម្គាល់ គាត់បានទៅតាមផែនការរបស់ព្រះ(ការដឹងមុន)ការ ត្រាស់ហៅនៃព្រះជាម្ចាស់ ហើយតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបានទៅ មុនពេលដែលគ្រោះរាំងស្ងួតបានកំណត់ទុក។

ឥឡូវយើងដឹងថា ការជំនុំជំរះគឺបានត្រៀមជាស្រេច ក្នុងការបំផ្លាញ។

105 ឈរនៅលើភ្នំនៅថ្ងៃនោះ បងប្រុស ប៊ែងវូដ (Banks Wood) ឈរនៅទីនេះ យើងបានដើរឡើងភ្នំនេះ។ ប្រហែលជាខ្ញុំបានដកស្រង់វាម្តងទៀត ដូច្នោះអាចសង់ ជំនឿរបស់អ្នក សម្រាប់ជួរការអធិស្ឋាននេះ ដែលដូចគ្នាដើម្បីយកពេលដប់ទៅ ដប់ប្រាំនាទីបន្ទាប់។ ខ្ញុំបានដើរមុខបងប្រុសប៊ែងបន្តិច។ គាត់បាន...ខ្ញុំគិតថាគាត់ បានចាកចេញពីបងស្រី រ៉ាប៊ីប៊ី(Ruby) នៅពេលដែលនាងមានជំងឺ។ ហើយគាត់ បានចូលមកនៅពីក្រោយខ្ញុំ ខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញមុខរបស់គាត់ក្រហម។ ខ្ញុំ បានមើលត្រឡប់មកក្រោយ។ ខ្ញុំគិតថាភ្នំនេះប្រហែលជាពិបាកបន្តិចសម្រាប់ គាត់ក្នុងការឡើងដូច្នោះ ខ្ញុំក៏បន្ថយដំណើរយឺតបន្តិច។ នៅឯក្នុងវាលរហោស្ថាន នៅឯ លើភ្នំដូចនោះ នៅត្រង់កន្លែងដែលទេវតានៃព្រះបានលេចមក។ យើង បានធ្វើដំណើរដំរីទៅទិសដៅនោះជាកន្លែងដែលពួកគេបានលេចមកពីបីខែមុន នោះ។

106 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឡើងទៅលើភ្នំ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ...ពេលខ្ញុំ បែរមកវិញសម្លឹងមើលលើកំពូលភ្នំទ្រង់មានបន្ទូលថា “រឿងនោះឡើងហើយ និយាយទៅគាត់ថា ‘ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ ឯងនឹងឃើញសិរីល្អនៃព្រះនៅ រយៈពេលពីរម៉ោងក្រោយ។’”

107 ខ្ញុំក៏ចាប់យកច្នៃឡើងហើយនិយាយថា “បងប្រុសប៊ែង ខ្ញុំមិនដឹងហេតុអ្វី បោះ វាទៅលើទៅ ហើយខ្ញុំនិយាយថា ‘ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ អ្នកនឹងបានឃើញ សិរីល្អនៃព្រះ។’”

គាត់តបថា “ចង់មានន័យពីរ៉ាប់បឺឬ?”

108 ខ្ញុំនិយាយថា “អត់ទេ ខ្ញុំគិតថាវាគ្មានអ្វីទាក់ទងជាមួយរ៉ាប់បឺ បឺងឬក៏រ៉ាប់បឺ ណាឡើយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថា បាននិយាយថា ‘ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ នឹង មានរឿងអ្វីមួយដែលនឹងកើតឡើង។’”

109 ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ នៅពេលដែលយើងកំពុងឈរនៅទីនោះ មនុស្សជា ច្រើន ខ្ញុំមិនដឹងថាតើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលកំពុងអង្គុយនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ មាន ប្រហែល ដប់ពីរ ឬដប់បួន ដប់ប្រាំក្នុងចំណោមយើងអង្គុយនៅទីនោះ។ ភ្លាមៗ នោះអ្នកដឹកនាំបានដើរសំដៅមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ” គាត់បាននិយាយ “ខ្ញុំឈ្មោះអញ្ចោះ—ហើយ—អញ្ចោះ” និយាយទៀតថា “ខ្ញុំគឺជា ម្នាក់ដែលបានឧបត្ថម្ភអ្នក ក្នុងរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា(California)។”

110 ខ្ញុំនិយាយថា “ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានជួបលោក” ខ្វងហ្គោស ម៉ាក ហុក(Douglas McHughes)។ គាត់និយាយថា “ខ្ញុំ...ខ្ញុំនិយាយថា ‘ខ្ញុំរីករាយ ណាស់ដែលបានជួបអ្នក។’ ចាប់ដៃជាមួយគាត់។”

111 គាត់និយាយថា “ប្រសើរណាស់ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកនូវសំណួរមួយ។” និយាយថា...រយៈពេលប៉ុន្មាននាក់ ទុកចិត្តបាននៅទីនេះ បងប្រុសស្រី ជីវីនិងបឺលលី ហើយនិង អូ បងប្រុសម៉ាកអាណាលលី ហើយនិង ខ្ញុំមិនចាំថាមានអ្នកណាខ្លះ ទេឈរនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំ...គាត់និយាយថា “ខ្ញុំចង់សួរអ្នកនូវរឿងខ្លះ” គាត់បាន និយាយថា “តើព្រះអង្គម្ចាស់ធ្លាប់ផ្តល់និមិត្តដល់អ្នកបែបនេះទេ?”

112 ខ្ញុំតបថា “បាទបងប្រុស ប៉ុន្តែខ្ញុំមកទីនេះ គឺជាដើម្បីជៀសចេញឆ្ងាយពីវា ដើម្បី សម្រាក។”

ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញដូចនេះ ហើយខ្ញុំឃើញវដ្តបណ្ឌិតពិនិត្យជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ សម្លឹងមើលទៅគាត់ និយាយថា “លោកគ្រូ ម៉ាកហុក ប្រតិកម្មអាឡេហ្ស៊ីនៅក្នុង ភ្នែករបស់អ្នក មិនយូរប៉ុន្មានភ្នែករបស់អ្នកនឹងលានចេញ។ ខ្ញុំបានព្យាបាលអ្នក រយៈពេលពីរឆ្នាំហើយ ខ្ញុំនៅតែមិនអាចធ្វើអ្វីបានសោះអំពីវា។”

ហើយខ្ញុំបានងាកទៅគាត់។ ខ្ញុំនិយាយថា “លោកសួរខ្ញុំដើម្បីអ្វី គ្រូពេទ្យ របស់អ្នកបានប្រាប់អ្នក ថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត ប្រតិកម្មអាឡេហ្ស៊ីនោះ នៅក្នុងភ្នែក របស់ អ្នក។” វាគឺពាក់កណ្តាលថ្ងៃ ប្រហែលម៉ោងដប់មួយ ហើយគាត់ត្រូវបាន ពាក់ជ័រនាវា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មូលហេតុដែលអ្នកមិនពាក់វា ដោយសារតែ ព្រះអាទិត្យ វាដោយសារតែភ្នែករបស់អ្នក។ គាត់បានប្រាប់អ្នក អ្នកនឹងបាត់បង់ ភ្នែកនោះ។”

ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមយំ រួចនិយាយថា “ត្រូវហើយ។”

113 ខ្ញុំបានបែរទៅដើរនៅជុំវិញ ជាថ្មីម្តងទៀត មានប៉ែលមួយនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំមើលទៅ! ខ្ញុំបានឃើញគាត់ឈរនៅទីនោះសម្លឹងមើលខ្ញុំ ភ្នែករបស់គាត់ក្លី ថ្លាណាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ អ្នកនឹងមិន បាត់បង់ភ្នែកនោះទេ។” ខ្ញុំបានប្រម៉ាញ់ជាមួយគាត់រដូវហើយ ចុងក្រោយនេះគាត់ អាចមើលឃើញបានល្អប្រសើរជាងខ្ញុំ និងជាងអ្នកណាទាំងអស់ក្នុងហូងមនុស្ស។ គាត់មិនដែល...

114 ហើយខ្ញុំមើលឃើញថា មានស្ត្រីវ័យចំណាស់ទាញស្រោមជើងរបស់នាងចុះ ហើយសើយសំពត់ម្ខាងរបស់នាងឡើង។ នាងបាននិយាយថា “កូនអើយប្រសិន បើអ្នកឃើញបងប្រុសប្រាណហាំ ប្រាប់គាត់ឲ្យអធិស្ឋានសម្រាប់ជើងរបស់ខ្ញុំផង។” ហើយខ្ញុំបានមើលចុះនៅទីនោះ ហើយមើលទៅដូចជាតិចតួច...ដូចជាជុំសាច់ពួរ នៅលើជើងរបស់នាង នៅជុំវិញទាំងអស់។

115 ខ្ញុំនិយាយថា “ម្តាយរបស់អ្នកគឺជាស្ត្រីដែលមានសក់ស្កូវ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ អើយ អ្នកឃើញទេ? នាងបានប្រាប់អ្នកថា មុនពេលដែលអ្នកចាកចេញ ប្រសិន បើអ្នកបានឃើញខ្ញុំ គឺឲ្យខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់ជើងនាងផង។ នាងមានជុំសាច់ជុំវិញ ជើងរបស់នាង។” គាត់មើលទៅដូចជាសន្លប់។

បាននិយាយថា “នោះជាការពិត”

ខ្ញុំបាននិយាយ “ប្រាប់នាងទៅថាមិនអីទេ កុំបារម្ភអី។”

116 ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមដើរនៅជុំវិញ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឮសម្លេងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បានមានបន្ទូលថា “ចូរចេញពីផ្លូវឲ្យឆាប់”។

លោករ៉យរូបប័រសាន់ (Roy Roberson) ឈរនៅទីនោះ ដឹងថាគាត់គឺជា ជើងចាស់នៃសង្គ្រាមមួយរូប ខ្ញុំបានដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំនៅលើស្មាររបស់គាត់ ខ្ញុំបាន និយាយថា “បងប្រុសរ៉យ ចូរលាក់ខ្លួនឲ្យលឿន តាមដែលអាចធ្វើបាន!”

បាននិយាយថា “តើមានបញ្ហាអ្វី?”

ខ្ញុំនិយាយថា “ចូរចេញពីផ្លូវនេះ! លាក់ខ្លួន!”

117 ហើយគ្រាន់តែបានចាប់ផ្តើមដើរនៅជុំវិញ ដាក់ប៉ែលរបស់ខ្ញុំចុះ មើលនៅជុំវិញ នោះ ក៏បានដោះមួកខ្ញុំចេញ។ ហើយនៅទីនេះទ្រង់យាងមក សិរីល្អនៃព្រះធ្លាក់ចុះ នៅក្នុងខ្យល់គួចដែលបានហែកផ្នែកម្ខាងនៃភ្នំនេះចេញដូចនោះ ហើយបំផ្ទុះនិង ប្រេះចេញពីកន្លែងដូចនោះបានកាត់កំពូលនៃព្រៃចេញ ប្រហែលបីឬបួនប្រាំជំហាន ពីលើក្បាលរបស់ខ្ញុំ។ បានត្រឡប់ទៅកន្លែងតែមួយដូច្នោះ វាបានបំបែកម្តងទៀត។ ហើយនៅទីនេះ វាកើតឡើងបីដង។

118 បន្ទាប់មកវាបានចាកចេញទៅ លើកទីបី បងប្រុសប៊ែងបានមកនិយាយថា “នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់បាននិយាយឬ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ។”

បាននិយាយថា “តើវាគឺជាអ្វី?”

119 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះលេចឡើងក្នុងខ្យល់គួច។” ខ្ញុំមិនដឹងថាតើទ្រង់ចង់ឲ្យ ខ្ញុំប្រាប់ប្រជាជនឬក៏អត់។

120 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានទៅនិងបានអធិស្ឋានបន្តិច។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា ខ្ញុំអាចប្រាប់ពួកគេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាគឺជាការជំនុំជំរះ ដើម្បីដាក់ទោសដល់ មនុស្សនៅសមុទ្រខាងលិច។” សូមមើលនៅថ្ងៃនេះ! មើលអ្វីដែលបានកើតឡើង ប៉ុន្មានម៉ោងបន្ទាប់មក។ រដ្ឋអាឡាសក្កានៃសហរដ្ឋអាមេរិចបានស្រុតចុះ ហើយ ឥឡូវនេះរឿងទាំងមូលនឹងស្ថិតក្រោម។ យើងកំពុងចូលក្នុងទីជំនុំជំរះ។ សេចក្តីមេ ត្តាករុណាត្រូវបានគេមើលងាយមើលថោក។

121 ប៉ុន្តែសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលយើងមានអាហារលាក់កំបាំង អាហារខាងវិញ្ញាណ ដែលយើងកំពុងរស់នៅលើសេចក្តីល្អ ហើយនិងសេចក្តីមេត្តាករុណានៃការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ទ្រង់សម្តែងអង្គទ្រង់ក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន! ពួកគេចូលទៅក្នុង។ អេលីយ៉ាបានទៅ មុនពេលដែលគ្រោះរាំងស្ងួត ដែលបានកំណត់នៅក្នុងស្រុក។ សូមអរគុណព្រះសម្រាប់ការដឹកនាំ មុនសេចក្តីជំនុំជំរះបានកំណត់។ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលានៃការចាកចេញហើយចូលមកក្នុង ចេញពីអង្គការទាំងនោះ ហើយចូលទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទពេលវេលាសម្រាប់ចេញមកហើយចូលក្នុង សម្រាប់អស់អ្នកជឿពិតប្រាកដ។

122 បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវបានហៅ និងស្នាក់នៅទីនោះ។ សូមចាំថា គាត់មិនដែលបានចាកចេញជ្រោះនេះ រហូតដល់ព្រះបានហៅគាត់។

123 ហើយបន្ទាប់ ពីគ្រោះរាំងស្ងួតនេះជិតផុតហើយ ទ្រង់បានហៅគាត់ចេញពីទីនោះចុះទៅផ្ទះរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ។ ចំណាំ ទ្រង់បានហៅស្ត្រីមេម៉ាយនេះ។ ហើយស្ត្រីមេម៉ាយនេះ មិនជាប់ទាក់ទងខ្លួននាងជាមួយនឹងអ្នកមិនជឿឡើយ បានយកសញ្ញារបស់សត្វក្នុងអំឡុងគ្រោះរាំងស្ងួតនេះ។ ដូច្នេះទ្រង់បានហៅនាងចេញទៅ... បានហៅហោរាអេលីយ៉ាដើម្បីទ្រង់ស្ត្រីមេម៉ាយនេះ។ ពួកគេគ្រាន់តែមាននំតិចតួចមួយរបស់តិចតួច ដែលនាងក្តាប់ជាប់នៅដៃនាង។ ហើយអេលីយ៉ាបាននិយាយថា “សូមឲ្យវាមកខ្ញុំ ជាលើកដំបូង។ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ធុងនោះនឹងមិននៅ ជាទេហើយដបនេះក៏នឹងមិនស្ងួត រហូតដល់ថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានបញ្ជូនភ្លៀងធ្លាក់លើផែនដីនេះ។” យកព្រះជាទីមួយគឺយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាដំបូង!

124 ចំណាំ មានអាហារនៅក្នុងធុងនោះ។ រាល់ពេលនាងបានរស់ដោយសារបរិភោគអាហារ មានអាហារនៅក្នុងធុងនោះ។ វាមានប្រេងនៅក្នុងដបនេះ រាល់ពេលនាងបានការទ្រទ្រង់ពីវា។ ហេតុអ្វី? អាហារតំណាងឲ្យព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងតង្វាយម្សៅ។ ឯប្រេងត្រូវបានកំណត់ដើម្បីកិន ពួកគេនិមួយៗ។ រាល់ប្រេងក្នុងអាហារគឺដូចគ្នា ដែលបង្ហាញថាទ្រង់គឺដូចគ្នា កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលជាន់ប៉ុងនៃជីវិតដូចខាងក្រោមនេះ ជាសារដើម្បីបង្ហាញឲ្យឃើញពីព្រះបន្ទូល។

125 ដូច្នេះវាជាថ្ងៃនេះ សម្លាញ់។ ដូច្នេះវាគឺជាថ្ងៃនេះ ដែលនិប្បន្ននៃជីវិតដែលកុមារ
 បរិភោគ គឺសម្រេចតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដើម្បីទ្រទ្រង់ពួកគេក្នុងអំឡុងពេលនៃ
 គ្រោះរាំងស្ងួត។ តើប្រសិនបើទ្រង់ឈរក្នុងវត្តមានរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះយ៉ាងម៉េច
 វិញ? ចុះបើទ្រង់កំពុងឈរនៅក្នុងវត្តមានរបស់យើងឥឡូវនេះវិញ? ទ្រង់នឹង
 ធ្វើសកម្មភាពដូចជាទ្រង់បានធ្វើ ដូចជាកាលទ្រង់នៅក្នុងសាច់ឈាមនៅលើ
 ផែនដីនេះ។ កូនក្រមុំជាផ្នែកមួយនៃប្តី ហើយព្រះវិហារដូចគ្នានឹងព្រះគ្រីស្ទដែរ។
 “កិច្ចការដែលខ្ញុំបានធ្វើ អ្នកត្រូវធ្វើផងដែរ។” វាគឺជាព្រះបន្ទូលដែលបានសម្រេច
 ហើយ។ ទ្រង់បានប្រាប់យើងថា អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ យើងនឹងធ្វើផងដែរ។

126 យើងបានកត់សម្គាល់ឃើញនៅទីនេះជាថ្មីម្តងទៀត ប្រសិនបើព្រះបន្ទូល
 នៅក្នុងពួកយើងហើយបានមកដល់ពួកយើងដូចជាបានធ្វើក្នុងសម័យហោរាអេ
 លីយ៉ា ទ្រង់នឹងធ្វើដូចគ្នា ទ្រង់នឹងចិញ្ចឹមគេយ៉ាងសម្ងាត់ ព្រះជាម្ចាស់បានលាក់
 ពីលោកិយ។ អូ! ជាថ្មីម្តងទៀត វាធ្វើឲ្យសារនិងអ្នកនាំសារគឺតែមួយ។ អាហារ
 ខាងវិញ្ញាណត្រៀមជាស្រេច ហើយវានៅក្នុងរដូវកាលនៅពេលនេះ។ ហើយគ្រប់គ្នា
 អាចមានអាហារនេះប្រសិនបើអ្នកចង់បានវា ប្រសិនបើអ្នកមានបំណងចេញឆ្ងាយ
 ពីអស់ទាំងអ្នកមិនជឿ ក្នុងសម័យនេះ ប្រសិនបើអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីចូល
 មកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ចូលទៅក្នុងសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់។

ហើយចងចាំការសន្យារបស់ទ្រង់ ក្នុងម៉ាឡាគី ៤ លូកា ១៧:៣០ នៅក្នុង
 យ៉ូហាន ១៤:១២ ហើយមានបទគម្ពីរបន្ថែមទៀតដែលបានប្រាប់ យ៉ូអែល ២:៣៨
 និងអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់នឹងធ្វើឬ ២:២៨ ជាជាងអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើនៅក្នុង
 ថ្ងៃចុងក្រោយ។ និងរបៀបដែលពួកហោរាបានទាយថា វានឹងមានពន្លឺនៅក្នុង
 ថ្ងៃចុងក្រោយនេះធ្វើដោយរបៀបណាក៏គួរធ្វើអ្វី បទគម្ពីរទាំងអស់ចង្អុលទៅថ្ងៃ
 ចុងក្រោយនេះ។ ហើយនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ! ប្រសិនបើអ្នកអាចពូនចេញឆ្ងាយ
 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងទីកន្លែងសម្ងាត់នោះ អ្នកអាចបរិភោគនិងមើលសេចក្តីល្អនិង
 សេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះ។ ប្រសិនបើអ្នកឈឺ មានអ្នកព្យាបាលនៅទីនោះ។

127 អ្នកចាំពេល ដែលលោកអេលីសេ នៅពេលក្រោយ បានត្រាស់ហៅឲ្យចុះ...
 បន្ទាប់ពីអាហារតង្វាយព្រះគ្រីស្ទ ដែលទ្រទ្រង់ផ្ទះស្ត្រីមេម៉ាយ ជាមួយម្សៅនោះ។
 ចូរកត់សំគាល់ ពេលក្រោយមក នៅពេលដែលលោកបានហៅភ្លើងចុះពីស្ថានសួគ៌
 ហើយបន្ទាប់មកទៀត បានបង្ហាញដល់អ្នកនាំសារនៃព្រះ នូវវិញ្ញាណនៃហោរា។

128 ចំណាំនៅវាលហោស្ថាន នៅពេលដែលគាត់បានដេកនៅទីនោះ នៅក្រោម ដើមឃីហុប ទេវតាមួយចុះមក ជាមួយប្រភេទដូចគ្នានៃអាហារ ហើយដុតនំ មួយចំនួនចិញ្ចឹមគាត់។ ហើយបន្តិចក្រោយមក គេបានដាក់គាត់ឲ្យដេកជាថ្មី ម្តងទៀត ហើយដាស់គាត់ឲ្យភ្ញាក់ឡើង ហើយគាត់មានអាហារបន្ថែមទៀត ដុតនៅទីនោះសម្រាប់គាត់។ ហើយគាត់មានកម្លាំងនៃនំទាំងនោះ រយៈពេល សែសិបថ្ងៃ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និង ជារៀងរហូត។ អូ! យើងស្រឡាញ់ទ្រង់យ៉ាងណាហ្ន៎អាហារខាងវិញ្ញាណនៅ ក្នុងរដូវកាលដំស័ក្តសម!

129 “វាមិនគួរយកអាហារ របស់កូនក្មេងឲ្យទៅសត្វឆ្កែទេ។” តើព្រះយេស៊ូវមិនបាន និយាយពាក្យដូចគ្នានេះ ទៅស្ត្រីសាសន៍ស៊ីរ៉ូទេឬអី? ទ្រង់បានបញ្ជូនតាមផែនការ ទ្រង់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ហើយនោះជាអ្នកដែលព្រះអង្គបានចូលមក...ទ្រង់ មិនបានទៅឯពួកសាសន៍ដទៃទេ។

130 ហើយឥឡូវនេះ ថ្ងៃនេះទ្រង់បានទៅឯសាសន៍ដទៃ ក្នុងសម័យពួកគេ ហើយ មិនបានជួប...

131 អ្នកនិយាយថា “ហេតុអ្វីបាន ជាដំណឹងល្អមិនចេញទៅក្រៅ ទៅកន្លែង ធំអស្ចារ្យទាំងនេះ បូជនីយកិច្ចធំទាំងនេះ ដូចជាក្នុងចំណោមនិកាយនេះ?”

132 វាមិនមែនជាអាហាររបស់ពួកគេ។ វាមិនមែនជាព្រះវិហារអាចហៅថា អាហារ។ វាជាអាហារកូនក្រមុំ។ វាជាអាហារខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងរដូវកាល។ វា នឹងធ្វើឲ្យ ពួកគេឈឺក្រពះ។ វាសម្បូរបែបផងដែរ សម្រាប់ពួកគេ។ សូមមើល? ឃើញទេ? អ្នក—អ្នក—អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់កុមារ វាជានំប៉ុង វាជាជីវិត វាជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលនៅដដែល កាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះនិងជា រៀងរហូត។

133 យើងនឹងយឺតពេលជាមិនខាន បើយើងមិនចាប់ផ្តើមជួរ អធិស្ឋានពេលនេះ ដូច្នោះចូរយើងអានក្បាលរបស់យើងក្នុងពេលនេះ។

134 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់អាហារនៅក្នុងរដូវកាល អាហារខាងវិញ្ញាណ។ អ្វីដែល លោកិយមិនស្គាល់។ យើងឮព្រះអម្ចាស់របស់យើង បានមានបន្ទូលនៅយប់នោះ យ៉ាងណាឬនៅថ្ងៃនោះដែលនៅស្រុកសាម៉ារី ជាកន្លែងដូចគ្នាដែលអេលីសេបាន

ដើរឡើងហើយបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាទឹកសន្សើមនឹងមិនធ្លាក់ចុះរហូតដល់ខ្ញុំបានហៅវា?” នៅទីនេះព្រះយេស៊ូវបានឈរ ប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ទ្រង់។

និយាយថា “លោកគ្រូអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនបរិភោគ?”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមានអាហារដែលអ្នកមិនបានស្គាល់”។

135 ច្បាស់ណាស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ អាហាររបស់ទ្រង់គឺដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដើម្បីមើលឃើញការងាររបស់ព្រះ បានសម្តែងមកក្នុងវេលានោះ។ ទ្រង់បាននៅទីនោះដើម្បីមើលថាវាត្រូវបានសម្រេច។ “ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីឡើយលើកលែងតែព្រះបិតាខ្ញុំបានបង្ហាញខ្ញុំជាលើកដំបូង។ អ្វីដែលព្រះបិតាបានបង្ហាញខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើ។”

136 ហើយព្រះបិតាអើយ ដូច្នោះថ្ងៃនេះ។ ព្រះវិហារ អ្នកជឿពិតប្រាកដ រូបកាយអ្នកជឿ បានចូលមករកអាហារខាងវិញ្ញាណ ដែលមនុស្សធម្មតា មិនបានស្គាល់សោះអំពីវា។ លោកិយមិនបានស្គាល់អាហារនេះទេ ព្រះបិតាអើយ។ ប៉ុន្តែ ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដែលជាកូនក្រមុំនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ស្រឡាញ់វា។

137 យើងបានចូលទៅព្យាបាលរាងកាយរបស់យើង នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យបានបរាជ័យ។ យើងបានចូលក្នុងដំណើរនេះ។ វាជាផ្នែកអាហារមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលទ្រង់បានផ្តល់ឲ្យក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ហើយបានសន្យា នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយដល់កូនណាដែលជឿទ្រង់។ បិតាអើយ សូមជួយយើងឲ្យក្លាយជាកូន ដែលជឿលើទ្រង់។ ព្រោះគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ គឺអាចធ្វើទៅបាន ដល់អ្នកណាដែលជឿ។ សូមទ្រង់ប្រោសប្រទាន បិតាជាទីស្រឡាញ់។ យើងទូលសុំនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

138 ខ្ញុំជឿប៊ីលី(Billy)បានប្រាប់ ខ្ញុំជឿថា ពួកគេបានផ្តល់កាត អធិស្ឋានមួយចំនួន។ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ នឹងប្រាប់ខ្ញុំពីលិខិតនៃសេចក្តីអធិស្ឋាននៅលើកាតនោះ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់បាន។ [នរណាម្នាក់បាននិយាយថា “C—Ed”] C មិនអីទេ ចូរចាប់ផ្តើមដោយកាត Cជាការចាប់ផ្តើម រហូតខ្ញុំអាចទទួលជួរចាប់ផ្តើម។ សូមមើល ឥឡូវនេះពួកគេអាចនឹងនៅជុំវិញ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើគ្រប់គ្នា...មិនអីទេ មើល ខ្ញុំនឹងព្យាយាម។ ខ្ញុំមិនដឹងថា យើងអាចធ្វើវា

បានឬអត់ នោះទេ? ឬក៏យើងគ្រាន់តែអាចហៅតាមបន្ទាត់កន្លែងអ្នកអង្គុយ។ វាមិនមានបញ្ហាទេចំពោះខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់មកទីនេះនៅលើវេទិកានេះ ឬហៅតាមបន្ទាត់ វាមិនសំខាន់ទេគ្រាន់តែជាវិធីណាមួយក៏បាន។ ខ្ញុំគ្រាន់តែពឹងផ្អែក តែលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំកំពុងពឹងផ្អែកលើទ្រង់ ដើម្បីការពារព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបានផ្សាយ។

139 បងប្រុស ចច វ៉ាហ្គ(George Wright)ខ្ញុំជឿជាក់។ ចាប់តាំងពីក្មេងប្រុសតូចបានចុះមកផ្ទះរបស់អ្នក ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ ស្តាប់សម្លេងដើមឈើវាយរាក់ ខ្ញុំនៅតែជឿលើដំណឹងល្អដដែលនោះ។ ខ្ញុំជឿថាវាដូចគ្នា។

140 មិនអីទេ ខ្ញុំឃើញថាពួកគេកំពុងប្រមូលត្រឡប់មកវិញ នៅទីនេះ សម្រាប់ជួរអធិស្ឋាន។ មិនអីទេ កាតអធិស្ឋាន C លេខមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ មកឈរនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនអាចក្រោកឈរបាន បើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកឡើង នោះគេនឹងទៅទទួលអ្នក។ [នរណាម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណាហាំ—Ed។] តើវាគឺជាអ្វី? យេ។ អាសហា។ កាតអធិស្ឋាន C លេខមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំ។ ហើយឥឡូវនេះចំណាំ អ្នកណាដែលមិនមានកាតអធិស្ឋាន...

141 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដែលបានឮប្រភេទនៃការអធិស្ឋាននេះ អស់រយៈពេលជាយូរមកហើយ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ ចងចាំប្រតិបត្តិការរបស់ខ្ញុំ នៅពេលដែលយើងបានសាងសង់រោងឧបោសថនៅទីនេះ? និយាយមក “ធ្វើការងារជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អ” កុំនិយាយថាខ្ញុំជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ និយាយថា “ធ្វើការងារជាគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អ” មើល “ពេលវេលានឹងមកដល់ ដែលត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។” ពេលនោះបានមកដល់ហើយ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងនេះ ទ្រង់...

142 អ្នកមិនអាចលាយព័ន្ធកិច្ចពីរប្រើរួមគ្នាទេ ជាគ្រូគង្វាលនិងគ្រូផ្សាយដំណឹងល្អ ក្នុងពេលតែមួយទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើជា—ជាហោរា ផងហើយប្រហែលជាគ្រូគង្វាលផងក្នុងពេលតែមួយបានទេ ឃើញទេ ពីព្រោះអ្នកមានការងារខុសគ្នាហើយមានព័ន្ធកិច្ចខុសគ្នា។

143 ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ នូវអ្វីដែលខ្ញុំគួរធ្វើ នៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលថា “ធ្វើការងារជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អបញ្ជាក់ ឲ្យច្បាស់នូវព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នក ព្រោះនឹងមានពេលមកដល់ ដែលពួកគេនឹង

មិនស៊ូទ្រាំក្នុងគោលលទ្ធិ។ ប្រសិនបើនោះមិនបានមកឥឡូវនេះ! គ្រប់ព្រះវិហារនិកាយនីមួយៗ បានប្រែឲ្យខ្ញុំធ្លាក់ចុះ។ ពួកគេនឹងមិនស៊ូទ្រាំនឹងគោលលទ្ធិសំឡេងទេ។ “ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីចិត្តលោភលន់របស់ខ្លួនរួច ពួកគេនឹងនាំយកគ្រូផ្ទាល់របស់ពួកគេចូលទៅក្នុង ហើយពួកគេនឹងត្រូវបានប្រែក្លាយ ទៅជារឿងព្រេងនិទានវិញ។ ហើយពួកគេនឹងធ្វើអ្វីអស្ចារ្យដែលអាចទាញយកដូចជា យ៉ាមប្រេសហើយនិងយ៉ាណែស(Jambres ans Jannes)ដែលបានប្រឆាំងនឹងលោកម៉ូសេ ប៉ុន្តែភាពល្ងើល្ងើរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានបើកសម្តែង។” មើលចុះ? ឃើញទេ? មិនអីទេ បុគ្គលបន្តខ្លួន! អ្នកមើលឃើញពីរបៀបដែលយ៉ាមប្រេស...

144 ហើយព្រះនៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់ជ្រាប ថាថ្មីជ្រុងយ៉ាងឯក(នៃរោងឧបោសថ)... ដែលនៅទីនោះ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣៣ បានសរសេរនៅលើទំព័រ នៃព្រះគម្ពីរមួយ ដាក់ផ្នែកនៅទីនោះ។ មើលពីរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើវា? មើលអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ក្លែងបន្លំ ពិតប្រាកដណាស់។ និយាយ “ចូរឲ្យពួកគេនៅតែឯងចុះ ភាពល្ងើល្ងើរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវធ្វើឲ្យគេស្គាល់ ដូចគ្នានឹងយ៉ាមប្រេសនិងយ៉ាណែស។” នៅទីនេះ យើងនៅក្នុងសម័យនោះ។

145 ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិហារ បន្ទាប់មកនៅពេលយើងត្រូវបានដាក់គ្រឹះ មនុស្សលេងកំសាន្តនៅជុំវិញ ឈរនៅជុំវិញជញ្ជាំងនៃរោងឧបោសថ។ គឺនៅទីនោះ។ ពួកគេបាននិយាយថានៅពេលដែលវាបានឡើងមក ប្រជាជននៃទីក្រុងនេះ បាននិយាយថា “ក្នុងរយៈពេលចន្លោះពីប្រាំមួយខែនេះ...” ប្រាក់ដុល្លារបូកបំពេញសិបសេន ដើម្បីកសាងរោងឧបោសថមួយ អ្នកជួសជុលថយន្តជាច្រើនសម្រេចចិត្តថា វាត្រូវបានក្លាយទៅជាកន្លែង យានដ្ឋានរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែវានៅតែមានទ្រុឌទ្រោម សម្រាប់ចៀមរបស់ព្រះ។

146 មួយ ពីរ បី ប្រាំ ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់។ C ប្រាំមួយ ប្រាំពីរ ប្រាំបី ប្រាំបួន ដប់។ ត្រឹមត្រូវ។

147 ឥឡូវ “អញជាព្រះអម្ចាស់បានដាំអញ នឹងស្រោចទឹកវាទាំងថ្ងៃនិងយប់ ក្រែងលោមានអ្នកណាដាក់យកវាពីដៃអញចេញ។” សូមមើល អ្នកពូកែរិះគន់! គ្មាននិកាយណាគាំទ្រវាឡើយ។ គ្មានក្រុមជំនុំដូចនោះនៅក្នុងប្រទេសនេះទេ។ គ្មានពេនតេកុស្តនៅក្នុងប្រទេស ក៏មិនមានអ្វីផ្សេងទៀត ដើម្បីទ្រទ្រង់វាឡើយ។ គ្រប់គ្នាប្រឆាំងនឹងការជ្រមុជទឹក គ្រប់គ្នាប្រឆាំងនឹងអ្វីផ្សេងទៀត ទាំងអស់នេះ។

សូម្បីតែគ្រួសាររបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ឪពុករបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ បានដេញខ្ញុំចេញពីទ្វារ ខ្ញុំបានដាក់សម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ នៅក្នុងបារក្រដាសតូចមួយ ហើយបានទៅរស់នៅក្នុងក្រុងញូអាស់បាននី(New Albany)។ មែនហើយ។

ប៉ុន្តែតាមរយៈគ្រោះថ្នាក់ជាច្រើន ការលំបាកនិងអន្ទាក់ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់រួចហើយ វាជាព្រះគុណដែលបាននាំខ្ញុំ ឲ្យបានសង្គ្រោះ

ខ្ញុំមានអាយុហាសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំត្រូវឆ្លងកាត់ទន្លេ។

ព្រះគុណនាំខ្ញុំ។

ពេលខ្ញុំបាននៅទីនោះម៉ឺនឆ្នាំហើយ

នឹងមានពន្លឺភ្លឺដូចព្រះអាទិត្យ

យើងនឹងមិនមានថ្ងៃតិចទៀតទេ នឹងច្រៀងសរសើរព្រះ

ជាងពេលយើងចាប់ផ្តើមដំបូង។

អូ ខ្ញុំសែនស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ! ទ្រង់ជាអ្វីទាំងអស់ក្នុងពិភពលោករបស់ខ្ញុំ!

148 អូ មិនអីទេ ប៉ុន្មានដងហើយដែលខ្ញុំ... ខ្ញុំចប់ដល់ត្រឹមណាទៅហើយ? តើយើងអាចធ្វើមួយចំនួនបន្ថែមទៀតបានទេ? មិនអីទេ។ តើនោះជាអ្វី ដប់ ដប់ប្រាំ? មិនអីទេ។ C ដប់ទៅដប់ប្រាំ មិនថានៅកន្លែងណា បើអ្នកអាច សូមក្រោកឡើងហើយចូលមក។ និយាយថាម៉េច? ហា? មិនអីទេ C ដប់ប្រាំទៅម្ភៃ។ ចូរយកពី C ដប់ប្រាំទៅម្ភៃ។ ដែលនឹងត្រូវមានដប់នាក់បន្ថែមទៀត។ យើងឃើញ... អ្នកឃើញឃើញកន្លែងដែលបន្ទាត់ដែលឈរនៅទីនោះ យើងមិនបានទទួលពួកគេទេ ទទួលពួកគេឲ្យមកជុំវិញ។ ហើយយើងនឹង... មិនអីទេ។

149 ឥឡូវនេះ សូមប្រុងស្មារតីឲ្យពេញទំហឹង យើងនឹងមិនមានពេលយូរទេ។ តែពេលនេះអូ ពេលនេះជាពេលណាហើយ! ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានបំណងចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានបំណងចង់ឲ្យ យើងអាចមកដល់ចំនុចនោះដើម្បីសម្រេចបានសក្តានុពលនៃនាទីនេះ។ ចូរសាកល្បងវា។ គ្រាន់តែផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកដល់ខ្ញុំ។

150 តើអ្វី—អ្វីដែលយើងព្យាយាមធ្វើនៅទីនេះ? យើងត្រូវបានដាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតាមរយៈការធ្វើតេស្តមួយ។ អេលីយ៉ាបានធ្វើរឿងដូចគ្នា បានដើរចេញពីលើ

ភ្នំបន្ទាប់ពីគាត់បានដឹងថាគាត់ត្រូវបានបញ្ជូនមកពីព្រះដើម្បីធ្វើការ។ គាត់និយាយថា “ឥឡូវនេះសូមបញ្ជាក់ថាព្រះជានរណា សូមឲ្យព្រះជាម្ចាស់ ដែលឆ្លើយតបដោយភ្លើងនោះ គឺជាព្រះពិត។”

151 ហើយអ្នកមិនជឿត្រូវបានកាត់ចេញ អូ និយាយ “ជាការប្រសើរណាស់ ប្រាកដណាស់គ្មានទេ...” ពួក—អ្នកមិនជឿបានដឹងថា ភ្លើងនឹងមិនធ្លាក់ចុះមកទេ ដូច្នោះពួកគេចាប់ផ្តើមស្រែកបន្តទៀត។

152 ប៉ុន្តែលោកអេលីយ៉ាបានដឹងថា វានឹងធ្លាក់ចុះមក ព្រោះលោកមាននិម្មិតមកពីព្រះអម្ចាស់។

អ្នកនិយាយថា “គាត់មាននិម្មិត?”

153 ហ្នឹងហើយ! នៅពេលដែលគាត់មានអ្វីគ្រប់យ៉ាង ដែលដាក់នៅក្នុងលំដាប់លំដោយហើយ គាត់បាននិយាយថា “បពិត្រព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំបានធ្វើការទាំងអស់នេះ នៅក្នុងពាក្យបញ្ជារបស់ទ្រង់។” ហើយបន្ទាប់មកភ្លើងបានចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះ។ ពេលណាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវបានរក្សាទុកទៅនឹងលិខិត បន្ទាប់មកវាជាកិច្ចការរបស់ព្រះ ដើម្បីថែរក្សាអ្វីដែលសេសសល់។ ទ្រង់គ្រាន់តែសុំឲ្យអ្នកដាក់វានៅទីនោះ។ ហើយត្រូវប្រាកដថា អ្នកកំពុងហៅ ដើម្បីដាក់វា នៅទីនោះ។ ឃើញទេ? ហើយប្រសិនបើអ្នកបានដាក់ហើយ ទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីដែលនៅសល់។

154 ឥឡូវនេះនៅទីនេះមនុស្សនឹងចូលមកតាមរយៈជួរដែលខ្ញុំនឹងត្រូវអធិស្ឋាន... ឥឡូវនេះ ប្រសើរណាស់ អ្នកបាននៅជិតនឹងជញ្ជាំងហើយ មិនអីទេ ទៅកាន់បន្ទាត់ដើម្បីចាប់ផ្តើម។ ឥឡូវនេះជាលើកដំបូង យ៉ាងហោចណាស់មានកន្លែងណាមួយនៅទីនេះ នៅក្នុងអគារនេះមនុស្សមួយចំនួន...

តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ ដែលមានជំងឺហើយមិនមានកាតអធិស្ឋានលើកដំឡើង។ ឃើញទេ មានច្រើនណាស់។ ឥឡូវអ្នកបានដឹងថាបើព្រះអម្ចាស់របស់យើង...ហើយខ្ញុំជឿថាទ្រង់ប្រទាន ប្រសិនបើទ្រង់នៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។ ទ្រង់ឆ្លើយតបបន្ទាត់ការអធិស្ឋាន។ មនុស្សមករកទ្រង់នៅក្នុងជួរដ៏ធំ ទាំងហ្វូង ទ្រង់ពាល់ពួកគេ ប្រទានពរអោយគេ។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានសម្រាកហើយមានបន្ទូលថា “តើអ្នកណាបានពាល់ខ្ញុំ?” មើលជុំវិញបានប្រាប់ស្រ្តីម្នាក់ថា តើប៉ះទ្រង់ដើម្បីអ្វី ហើយនាងបានតបថាបញ្ហាលាមរបស់នាងត្រូវបានឈប់ សេចក្តីជំនឿរបស់នាង បានធ្វើឲ្យនាងជា។

155 ចុះបើនាងងាកមកហើយនិយាយអញ្ជោះវិញថា “មែនហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ ព្រះអង្គម្ចាស់អើយ ខ្ញុំមានជំងឺនេះយូរមកហើយ?” វានឹងមិនកើតឡើងទេ? ទេ វានឹងមិនកើតឡើងឡើយ។ គ្មានទេ។

156 ចុះបើទ្រង់បានប្រាប់ស្ត្រីម្នាក់នោះថា “ដោយសារតែពាក្យនេះ ដែលអ្នកបាន និយាយ នោះកូនស្រីរបស់អ្នក ដែលមានអារក្សចូលនោះ អារក្សបានចេញពីនាង ហើយ” បើនាងឆ្លើយបែបនេះវិញ “មែនហើយឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ ឲ្យទ្រង់ធ្វើតាមវិធីមួយនេះវិញ?” អារក្ស—អារក្សនោះនឹងនៅតែសណ្តិតក្នុងក្មេងស្រី នោះ។ ប៉ុន្តែនាងបានរំពឹងថានឹងបានរកឃើញកូនរបស់នាង តាមវិធីដែលទ្រង់បាន មានបន្ទូល នាងនឹងរកឃើញ។

157 ឥឡូវនេះទ្រង់បានប្រាប់យើងថា “បើឯងមានសេចក្តីជំនឿ! តែបន្តិចនឹង និយាយទៅភ្នំនេះថា ‘ចូររើចេញ’ ហើយមិនសង្ស័យនៅក្នុងចិត្ត ប៉ុន្តែជឿថាអ្វី ដែល អ្នកបាននិយាយថានឹងបានសម្រេច អ្នកអាចមានវា។ នៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋាន ចូរជឿថាអ្នកបានទទួលវា ហើយវានឹងប្រទានឲ្យអ្នកជាក់ជាមិនខាន។” តើវាជា ការសន្យាដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណាហ្ន៎!

158 ឥឡូវនេះពួកអ្នកដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អ ក្នុងសង្គមសព្វថ្ងៃ មិនបាន ជឿការនោះទាំងស្រុងទេ។ គាត់ដើរឡើងទៅឯទ្វារ សម្លឹងមើល ឬក៏ឈរនៅ ទីនោះ ហើយបាននិយាយថា “ជាការប្រសើរណាស់ គ្រាន់តែជាក្រុមបរិសុទ្ធ មួយផ្សេងទៀត” ហើយគាត់បានដើរចេញទៅ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែគាត់មិនបានដឹង ថា នេះគឺជាអាហារដែលលាក់កំបាំងទេ។ គាត់មិនបានដឹងថា នេះគឺជារឿងសម្ងាត់ ដែលបានលាក់ទុកពីគាត់ឡើយ។ គាត់មិនស្គាល់វាទេ។ វា—វាត្រូវ—វាជាការគួរឲ្យ សោកស្តាយ គួរឲ្យអាណិតគំនិតទេ វេទនា ខ្វាក់និងមិនស្គាល់។ ឃើញទេ? នោះ គឺជារឿងអាក្រក់។

159 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យខ្ញុំស្លាប់ចុះ ជាជាងឲ្យខ្ញុំក្លាយជាបែបនេះ។ ខ្ញុំចង់ ស្លាប់ជាជាង(បាទ ពិតមែន)ជាងការធ្វើដូចនោះ។ ខ្ញុំគិតថាយើងគ្រប់គ្នាក៏ដូចគ្នា មិនអញ្ចឹងឬ? [ក្រុមជំនុំបាននិយាយថា “អាមែន។”—Ed ។]

160 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះបានសន្យាដល់យើងនូវរឿងទាំងនេះ នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ នេះ។ ក្នុងម៉ាឡាគីដ៏ពួក៤ បានចែងថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនឹងយាងចុះមក ក្លែងអង្គ ទ្រង់ នៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់មនុស្ស ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនៅក្រុងសូដុម។ ពិតមែន

ហើយ ហើយបានមានបន្ទូលថា ពិភពលោកនឹងមានសណ្ឋានដូចនៅ ក្នុងក្រុង សូដុម។ ហើយចែងទៀតថា “ហើយបន្ទាប់ពីការនោះមក កូនមនុស្សនឹងលេចមកនៅថ្ងៃនោះ។” ឃើញទេ បុរសម្នាក់ដែលបានចុះមក នៅក្នុងទំរង់នៃមនុស្សម្នាក់ ដែលជា “អេឡូហ្វឹម” ដោយលោកអំប្រាហាំ មុនពេលកូនប្រុសក្នុងសេចក្តីសន្យាបានមក។ មើលនោះជាអ្វីលោកអំប្រាហាំបាននិយាយថាវាគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា មានបុរសបីនាក់នាំគ្នាមករកគាត់ មានជូលីដីលើសំលៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ពួកគេធ្វើដំណើរ អង្គុយចុះ បរិភោគដូចមនុស្ស។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “នឹងមានពេលមកដល់ ជាវេលាដែលលោកិយមានលក្ខណៈដូចក្រុងសូដុម បន្ទាប់មកកូនមនុស្សនឹងលេចមកម្តងទៀត។” មិនមែនជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះទេ គឺជាកូនមនុស្ស ឃើញទេ នឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់។

161 ឥឡូវ គូសចំណុចនេះជាមួយអ្វីដែលហោរាចុងក្រោយបានទាយ “មើល អញបានចាត់ដងឲ្យទៅឯអេលីយ៉ាជាហោរា ហើយ—ហើយលោកនឹងបង្វែរចិត្តកូនឲ្យមកឯឪពុកវិញ។” ឃើញទេ? ដំណឹងមួយដើម្បីនាំពួកគេត្រឡប់ទៅព្រះគម្ពីរ ហើយកូនមនុស្ស នឹងបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ ហើយនៅថ្ងៃនៃសំឡេងនៃពួកជំនុំចុងក្រោយ ទេវតា ទីប្រាំពីរ អាថ៌កំបាំងនៃព្រះ ត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងថ្ងៃនោះ។ ត្រាទាំងប្រាំពីរនឹងត្រូវបានខូច។ អាថ៌កំបាំងរបស់ក្រុមជំនុំនិងរឿងទាំងអស់បានកើតឡើងនិងអ្វី—...តើអ្វីដែលបានកើតឡើង។

162 ឃើញទេ ពួកគេមិនស្គាល់វាទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ពួកជានិស្សីជាមនុស្សខ្វាក់!” ក៏បានបន្ថែមទៀតថា “ប្រសិនបើមនុស្សខ្វាក់នាំមនុស្សខ្វាក់ពួកគេទាំងពីរនឹងដួលធ្លាក់នៅក្នុងប្រឡាយ” សូមមើល នោះហើយជាហេតុផលដែលមនុស្សទាំងនោះមិនបានមើលឃើញ។

163 អាថ៌កំបាំងនេះ គឺជាត្រាទាំងនោះ ក្រុមជំនុំនីមួយៗបង្កើតអង្គការចូលទៅក្នុងវាហើយការសម្ងាត់មួយក្នុងនោះគឺខុសចំពោះព្រះ។ អ្នកឃើញទេ លោកបណ្ឌិតលី (Lee)? ឃើញទេ មើលចុះ។ នោះហើយ។ រឿងដែលនៅទីនោះ។ នោះជាផ្នែកមួយនៃការសម្ងាត់។ ពួកគេបានរៀបចំ ហើយមើល វាខុសពីបំណងព្រះហឫទ័យព្រះទាំងស្រុង។ ហើយនោះនឹងត្រូវបានប៉ះពាល់ នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយនាំមនុស្ស មិនមែនដើម្បីសាសនា ឬនិកាយមួយទេ ប៉ុន្តែត្រឡប់ទៅព្រះបន្ទូលពិត។ ហើយព្រះបន្ទូលពិតនឹងមកដល់ក្រុមជាក់លាក់មួយហើយកូនមនុស្សនឹង

លេចមកបង្ហាញអង្គទ្រង់នៅកណ្តាលគេ “ដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត”។

164 អូខ្ញុំ! អូខ្ញុំស្រឡាញ់ការនោះ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់—ខ្ញុំស្រឡាញ់ក្នុងការអុតពីទ្រង់។ ខ្ញុំស្រឡាញ់—ក្នុងការធ្វើឲ្យទ្រង់អស្ចារ្យនៅចំពោះមនុស្ស។ ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើឲ្យទ្រង់អស្ចារ្យទេ ព្រោះទ្រង់អស្ចារ្យរួចទៅហើយ។ ទ្រង់ខ្ពស់សម្បើម ដែលអ្នកមិនអាចរំលងទ្រង់បាន ហើយក៏ជ្រៅណាស់ ដែលអ្នកមិនអាចមុជជ្រៅជាងទ្រង់ ទូលាយ ដែលអ្នកមិនអាចក្រឡឹងជុំវិញទ្រង់ឡើយ តែអ្នកនៅតែមានបន្ទប់សម្រាប់ទ្រង់ គឺជាចិត្តរបស់អ្នក។ អ្នកនឹងមិនទទួលទ្រង់ទេឬ? តើព្រះអង្គម្ចាស់របស់យើងអស្ចារ្យយ៉ាងណាឬ? មិនអីទេ។

165 ឥឡូវនេះ សូមគ្រប់គ្នាស្ងប់ស្ងាត់ឲ្យមែនទែន។ ឥឡូវនេះយើងនិយាយអំពីការនេះ។ ហើយឥឡូវនេះជារឿងរបស់វា វាពិតទេ? ឥឡូវនេះវាអាចនឹងមានអ្នកប្លែកមុខមួយចំនួននៅទីនេះ។ ខ្ញុំអាចនិយាយថាបើ...ទៅអ្នក ប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទគឺនៅតែដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វីនៅក្នុងនាទីនេះ? ទ្រង់នឹងធ្វើរឿងដដែលដែលទ្រង់បានធ្វើ នៅពេលដែលទ្រង់បាននៅទីនេះកាលពីគ្រាមុន។ តើវាត្រូវទេ? ជំនឿរបស់មនុស្ស នឹងបានពាល់ព្រះពស្ថរបស់ទ្រង់ហើយទ្រង់នឹងងាកមក។ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើទៅកាន់ស្ត្រីម្នាក់ នៅឯអណ្តូងទឹកផងដែរ ហើយទ្រង់បានធ្វើកន្លែងផ្សេងទៀត ហើយទ្រង់បានជ្រាបគំនិតរបស់ពួកគេ។

ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា “តើទ្រង់អាចប្រោសខ្ញុំបានទេ?”

166 ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានឱ្យដឹងថា ទ្រង់បានធ្វើរួចទៅហើយ។ ប៉ុន្តែរឿងរបស់វាគឺ គឺដើម្បីបង្ហាញអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ឲ្យគេបានស្គាល់ថាទ្រង់នៅទីនេះ។

167 ឥឡូវនេះបើទ្រង់លេចមកឲ្យយើងឃើញ ក្នុងរាងកាយសាច់ឈាម មើលទៅដូចជាលោកហ្សូហ្សម៉ាន់(Hofmann's) សិរសារ៉នព្រះគ្រីស្ទនៅវ័យសាមសិបបីឆ្នាំហើយឈាមរត់ចេញពីព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ តទៅទៀត ស្នាមដែកគោលនិងស្នាមជាំ នៅទូទាំងរាងកាយទ្រង់ ខ្ញុំនឹងមិនទទួលយកបានទេ។ ទេ ទេ។ ទេ ទេ។ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ដោយអង្គទ្រង់ “ភ្នែកទាំងអស់នឹងឃើញទ្រង់ គ្រប់ទាំងអណ្តាតនឹងថ្លែងពីទ្រង់ ហើយដូចផ្នែកបន្ទោរ មកពីទិសខាងកើតទៅឯលោកខាងលិច វានឹងបានដូច្នោះ”។ ឃើញទេ? យើងមិនជឿ សត្វគោនិងដីឥដ្ឋធម្មតាទាំងនេះទេ។ យើងជឿលើព្រះដ៏ជាព្រះបន្ទូល។

168 ប៉ុន្តែទ្រង់តំណាងអង្គទ្រង់ ដោយយករាងកាយអ្នក ហើយនិងខ្ញុំប្រទាន អំណោយទានដល់អ្នកហើយនិងខ្ញុំហើយតាមរយៈអំណោយទានទាំងនេះ ទ្រង់ បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យយើងស្គាល់។ នោះហើយជាអាហារសម្ងាត់។ មិនថា ទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យស្គាល់ប៉ុណ្ណាដោយសារខ្ញុំ អ្នកត្រូវតែជឿ អ្នកត្រូវតែមាន អំណោយទាននៃក្តីជំនឿផងដែរ ដើម្បីជឿ។ តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន។”—Ed។] ហើយឥឡូវនេះបើសិនជាទ្រង់នឹងបង្ហាញព្រះអង្គទ្រង់នៅក្នុង លក្ខណៈដូច្នោះតើអ្នកនឹងជឿទ្រង់ទេ? [“អាមែន។”។អស់ពីចិត្តរបស់អ្នក តើអ្នកជឿ ទ្រង់ទេ? អូ! អស្ចារ្យណាស់ គ្រាន់តែរង់ចាំទ្រង់ទៅ គ្រាន់តែរង់ចាំមើលអ្វីដែលទ្រង់ មានបន្ទូល។

169 ទីនេះបុរសម្នាក់ឈរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញគាត់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ បើតាមខ្ញុំដឹង។ មើលទៅដូចជាមនុស្សល្អ ខ្លាំងក្លា មានសុខភាពល្អ ហើយគាត់ ប្រហែលជាខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងឈរនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំ អាចទៅដាក់ដៃលើគាត់ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ សួរគាត់ថាតើគាត់អាចជឿ ឬទេ។ គាត់អាចឈរនៅទីនេះ ហើយប្រាប់ខ្ញុំដោយនិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យ អ្នកអធិស្ឋានឲ្យ ដូច្នោះ—និង—ដូច្នោះ ។ ហើយខ្ញុំបាន—ខ្ញុំបានធ្លាក់ចុះយ៉ាងដំណំ។ ខ្ញុំឈឺក្បាលជានិច្ច។ ខ្ញុំមានដំបៅក្នុងក្រពះរបស់ខ្ញុំ” ឬអ្វីទៀត។ គាត់—គាត់ ខ្ញុំ មិនដឹងទេ។ គាត់អាចនិយាយពាក្យណាមួយ ក្នុងចំណោមពាក្យទាំងនេះ។

170 ខ្ញុំចង់និយាយថា “បាទបងប្រុស មិនអីទេ។ ខ្ញុំនឹងដាក់ដៃលើអ្នកហើយ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។” ច្បាស់ជាមិនអីទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងបានធ្វើ ចុះមកតាមសម័យកាល។ តើវាត្រូវទេ?

171 ប៉ុន្តែសូមចាំថាព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា វានឹងមានភាពខុសគ្នា មុនវេលា ដែលទ្រង់យាងមក ដូចជានៅក្នុងថ្ងៃនៃក្រុងសូដុម។ ហើយបុរសដែលបានឡើង មក បានត្រឡប់ទៅតង់ដែលជាកន្លែងដែលសារ៉ានៅ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា (មិនមែនជា“អាប៉ារ៉ាម”ទៀតទេ។ ឥឡូវ) គឺ “អ័ប្រាហាំ” វិញ។

172 ឃើញទេគាត់ជាលោកអាប៉ារ៉ាមថ្ងៃមុន។ ប៉ុន្តែលោកបានជួបនិមិត្តមួយហើយ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់គាត់ថា “អញនឹងផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះរបស់ឯង” ។

173 ហើយនៅទីនេះគឺព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់ នៅក្នុងទំរង់ជាមនុស្ស ដែលបរិភោគ និងផឹកជាមួយគាត់។ បានមានបន្ទូលថា “អ័ប្រាហាំ ឯណាករិយាសារ៉ាបស់អ្នក?” សា—...វ៉ា មិនមែនសា—វ៉ា—យ ទេ។

លោកបាននិយាយថា “នាងនៅក្នុងតង់ដែលនៅពីក្រោយទ្រង់” ។

174 បានមានបន្ទូលថា “អញនឹងទៅលេងឯង នេះតាមការសន្យារបស់អញ កាលពីម្ភៃប្រាំឆ្នាំមុន”។

175 ហើយសារ៉ាប្រហែលជាសើចដល់ខ្លួននាង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សារ៉ាសើច នៅក្នុងតង់ដោយពោលថា “តើការទាំងនេះអាចនឹងកើតឡើងដូចម្តេច?” អូ! ហា។ “មិនមានអ្វីជាការលំបាកទេសម្រាប់ព្រះ?” សូមមើល? គ្មានអ្វីសោះ។ ទេលោក។

176 ឥឡូវ ទ្រង់មានបន្ទូល ព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថា “ទ្រង់ជាកូនមនុស្ស” ដែល ជាព្រះបន្ទូល(តើអ្នកជឿទេ?) “នឹងមកនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយបង្ហាញអង្គទ្រង់ ផ្ទាល់នៅក្នុងពេលដែលលោកិយបានដូចជាក្រុងសូដុមនិងក្រុងភូម័រ៉ា។” អ្នកជឿ ការនោះត្រូវទេ?

177 មុនពេលដែលយើងមានសេចក្តីអធិស្ឋានមួយ មានអ្នកខ្លះបានអធិស្ឋាននៅ ទីនោះ និងមើលថាតើកូនមនុស្ស គឺនៅតែដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀង រហូត។ គ្រាន់តែសួរប្រសិនបើគាត់និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ មនុស្សមិនស្គាល់ ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាទ្រង់នៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត” មើល ថាតើគាត់បានប្រាប់អ្នកដូច្នោះ។

បាទលោក។ ឥឡូវនេះងើបក្បាលរបស់អ្នកបន្តិច។

178 នៅពីក្រោយខ្ញុំ។ វាជាកូនក្មេង។ វាមានកំដៅក្តៅខ្លាំង ដោយសារជំងឺគ្រុនក្តៅ។ វាគឺជាក្មេងស្រីតូច។ អ្នកមកពីក្រៅទីក្រុង។ កុមារមានបញ្ហាក្រពះ។ មែនហើយ។ គ្រាន់តែជឿ។

179 ឥឡូវនេះ តើនោះគឺជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើឬ? ខ្ញុំមិនដែល ឃើញមនុស្សម្នាក់នោះក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់តង់នៅស្ថានសួគ៌ទ្រង់ ជ្រាប។

180 បុរសម្នាក់នេះនៅទីនេះ មើលទៅគាត់គឺខ្លាំងនិងមានសុខភាពល្អ។ ប៉ុន្តែមើល ស្រមោលនៅលើគាត់នៅទីនោះ? នោះមានន័យថា លុះត្រាតែព្រះជួយគាត់ គាត់ នឹងមិននៅយូរទេ។ គាត់មានជំងឺមហារីក។ វាក៏នៅក្នុងស្នូតរបស់អ្នក។

ឥឡូវនេះ កូនមនុស្សគឺនៅទីនេះ។

គាត់មានបន្ទុកដែលនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ សម្រាប់ក្មេងប្រុសតូចនេះ។ ត្រូវ ទេ? អ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេ ថាតើមានអ្វីមិនប្រក្រតីជាមួយកូននោះ? [ប្អូនប្រុសនិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់អាចធ្វើបាន។”—Ed] ទ្រង់អាចធ្វើបាន។ គាត់បានសន្លប់ដោយសារត្រូវអំពើមន្តអាគម ដូចទំងន់នៃជំងឺឆ្កួតជ្រូក។ វាបាន កើតឡើងមួយដងរួចហើយក្នុងពេលថ្មីៗនេះ។ [“ព្រឹកមិញនេះ។”] ត្រូវហើយ គឺ កាលពីព្រឹកមិញនេះ។ ហើយអ្នកជឿថាអ្នកនឹងរស់ដើម្បីចិញ្ចឹមក្មេងប្រុសនេះឲ្យ ធំឡើង ហើយគាត់នឹងមិនអីទេ? [“បាទ។”]

181 តើឆាលីកុក(Charlie Cox)នៅឯណា? គាត់នៅឯណា? ឆាលីអ្នក នៅឯណា? ខ្ញុំបានគិតថាគាត់នៅទីនេះយប់នេះ។ នៅទីនេះ ឆាលី (Charlie)។ លោកការី(Gary)អ្នកនៅឯណា? លោកឡារី(Larry)តើគាត់នៅទីនេះទេ? កូនតូច របស់គាត់មានរឿងដូចគ្នា ច្បាស់ណាស់គឺដូចគ្នានេះដែរ។ អ្នកនៅកន្លែងណា លោកឡារី(Larry)? សូមអញ្ជើញមកទីនេះមួយនាទី។ ប្រសើរណាស់ អ្នកនៅ ទីនេះ។ ក្មេងប្រុសតូចនេះនៅទីនេះ មានបញ្ហាដូចគ្នា។ ឪពុកនិងម្តាយរបស់គាត់ ជាមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ។ ឆ្នាំមុនខ្ញុំចុះទៅទីនោះ ហើយក្មេងប្រុសតូចនេះ ត្រូវមន្តអាគម ហើយក៏ប្រកាច់ដួលសន្លប់។ វាក៏ជាជំងឺឆ្កួតជ្រូក។ ខ្ញុំចាប់វានៅលើក្មេងប្រុសតូច នេះ ហើយបានសូមព្រះដើម្បីប្រោសគាត់ឲ្យបានជា។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក គាត់មិនដែលប្រកាច់ទៀតទេ។ នោះជាឪពុករបស់គាត់ម្តាយរបស់គាត់បានកំពុង អង្គុយនៅទីនេះកន្លែងណាមួយ ហើយនៅទីនេះគឺជាក្មេងប្រុសតូចនោះផ្ទាល់។

182 ឥឡូវនេះតើលោកជឿដែរឬទេ? (សូមអរគុណលោកឡារី Larry)។ លោកជឿ ទេ? សូមឲ្យព្រះនៃស្ថានសួគ៌បានប្រទានឲ្យបានដូចអ្នក ហើយអ្នកនឹងរស់នៅដើម្បី ចិញ្ចឹមបីបាច់កុមារនេះទៀត។ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។

ចូរអធិស្ឋាន។

183 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ សូមជួយគាត់។ ខ្ញុំអធិស្ឋានសូមឲ្យសេចក្តីមេត្តានិង ព្រះគុណរបស់ទ្រង់ ធ្លាក់មកលើគាត់និងប្រទានពរដល់គាត់។ នៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។

184 ត្រឡប់ទៅរដ្ឋល្វីសៀនណា(Louisiana)ឥឡូវនេះ រីករាយ សរសើរតម្កើងព្រះ សំរាប់គាត់។

185 អូ មែនហើយគាត់បានមកពីរដ្ឋល្វីសៀនណា(Louisiana)ប្រាកដជានៅ ជុំវិញបឹងនាលេស។ ពិតហើយ។ ឃើញទេ ខ្ញុំអាចចាប់គំនិតរបស់អ្នកបាន ឥឡូវនេះ។ សូមលើកសរសើរដល់ព្រះ!

186 មែនហើយអ្នកកំពុងសូមនូវ—រឿងល្អ អ្នកចង់មានកូន។ អ្នកមានកូនពីរនាក់ រួចទៅហើយ ប៉ុន្តែអ្នកចង់បានមួយទៀត។ សូមឲ្យព្រះនៃស្ថានសួគ៌ប្រទានពរ បួនស្រី។ សូមអញ្ជើញមកនៅទីនេះខ្ញុំចង់ដាក់ដៃលើអ្នក។

187 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ សូមប្រោសឲ្យស្ត្រីនេះបានសម្រេចតាមបំណងនៃ ដួងចិត្តរបស់នាង ព្រោះវាជាមូលហេតុសក្តិសម។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះសូមទៅមានបុត្រចុះ។

188 ព្រះទ្រង់ជាព្រះដែលល្អ។តើអ្នកជឿដែរឬទេ? ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែ ន។—Ed] ទ្រង់ជ្រាបអ្វីទាំងអស់ដែលយើងត្រូវការ។ ទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់រាល់សេចក្តី ត្រូវ ការប្រសិនបើយើងជឿ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿ!”

189 ខ្ញុំបានចាប់ដៃរបស់អ្នកនៅកន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំមិនចាំថាជាកន្លែងមួយណាទេ ប៉ុន្តែនៅកន្លែងណាខ្ញុំបានចាប់ដៃរបស់អ្នក។ ខ្ញុំមិនច្បាស់ក៏មិនចាំបានទេ ប៉ុន្តែ យើងបានជួបគ្នាកន្លែងណាមួយ នៅថ្ងៃនេះនៅកន្លែងណាមួយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹង ថា នៅត្រង់ណាទេ។ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាកន្លែងណា ដែលយើងនៅទីនេះដើម្បី និយាយនោះទេ។ អ្នកនៅទីនេះដើម្បីនិយាយឬដើម្បីអធិស្ឋាន ចង់ឲ្យខ្ញុំអធិស្ឋាន សម្រាប់នរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត។ នោះជាការពិត។ គាត់មិននៅទីនេះទេ។ គាត់ នៅក្នុងរដ្ឋចក្រី(Georgia)គាត់ឈឺ។ មិនត្រឹមតែផ្នែកសាច់ឈាមប៉ុណ្ណោះដែល គាត់ឈឺទេ ខាងវិញ្ញាណក៏គាត់ឈឺដែរ! បងប្អូនដ៏ជូនមួយរបស់អ្នក។ អ្នកជឿថា

ព្រះជាម្ចាស់នឹងថែរក្សាការនេះ ពីព្រោះអ្នកបានឈរសម្រាប់ទ្រង់? អ្នកឈរមាំ?
សូមអញ្ជើញមកនៅទីនេះនិងអធិស្ឋានរួមគ្នា។

190 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ សូមប្រោសដល់បុរសម្នាក់នេះតាមបំណងចិត្តរបស់
គាត់ ថាគាត់អាចនឹងចូលទៅនិងឃើញបុរសម្នាក់ស្រែករកព្រះ។ នៅក្នុងព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវខ្ញុំសូមទូលថ្វាយ។ អាម៉ែន។

សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។ កុំសង្ស័យ។ ជឿដោយអស់ពីបេះដូងរបស់អ្នក។

191 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? វាមិនមានន័យថាខ្ញុំមិនអាចចាប់ដៃរបស់អ្នក អង្រួន
ដល់នោះទេ ប៉ុន្តែពេលដែលអ្នកលាតដៃចេញមក ខ្ញុំបានឃើញមួយ។ វាជា
ស្រមោល ងងឹតហើយខ្មៅ។ នោះហើយជាមូលហេតុ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានចាប់ដៃ
របស់អ្នក ខ្ញុំរកឃើញវាតាមវិធីនោះ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែវាគឺជាជំងឺមហារីក។ តើអ្នកជឿ
ថាព្រះអង្គអាចបណ្តេញវាចេញទេ? វានៅលើសុដន់ខាងឆ្វេងរបស់អ្នក។ អ្នកចង់
ត្រឡប់ទៅរដ្ឋការូលីនណា (Carolina) ដើម្បីសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ សម្រាប់
ការប្រោសឲ្យជាមែនឬទេ? យល់អ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ? ចូរអធិស្ឋាន។

192 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលមានវត្តមាន
ឥឡូវនេះ ក្មេងៗបរិភោគនំប៉័ងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ សូមឲ្យក្មេងម្នាក់នេះរីករាយ
ក្នុងក្តីជំនឿដែលជានំប៉័ងនៃព្រះ ដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យគាត់ឥឡូវនេះ សម្រាប់
ព្យាបាលគាត់។ សូមឲ្យគាត់បានចូលទៅនិងបានសះស្បើយ នៅក្នុងព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ព្រះប្រទានពរអ្នកប្អូនប្រុស។ ជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក។

តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?

193 តើនេះមិនមែនជាពេលវេលាមួយ ដែលអស្ចារ្យទេឬ? មើលទៅដូចជាមាន
ភាពរីករាយធ្លាក់ចុះមកលើមនុស្ស។ ឬ វាប្រហែលជាស្តាប់ទៅដូចជាត្រចៀក
របស់ខ្ញុំមានអ្វីចេញពី "ហ្វឺរ" គឺមានសម្លេង "ហ្វឺរ" ដូច្នោះ ឃើញទេ? វាជានំប៉័ង
របស់ក្មេង។ ឃើញទេ? វាគឺជារបស់អ្នក។ វាគឺសម្រាប់អ្នក។ វាមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំ
ទេ! វាគឺសម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំពិតជាអរគុណខ្លាំងណាស់ ក្នុងពេលឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិន...ខ្ញុំ
បានប្រសើរណាស់តាមខ្ញុំដឹង ប៉ុន្តែវាជានំប៉័ងសម្រាប់ខ្ញុំផងដែរ នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវ

ការ។ វាជានំប៉ុងសម្រាប់អ្នក។ វាជាការលើកទឹកចិត្ត។ ដល់អស់អ្នកដែលមិនគ្រាន់តែសម្រាប់អ្នកឈឺនោះទេ គឺនាំមកនូវរដូវកាលរបស់យើងឡើងចំពោះព្រះ។

194 នេះគឺពិតជានៅក្នុងរដូវកាល អ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលទ្រង់នឹងធ្វើ “ហើយដូចនៅក្នុងថ្ងៃនៃក្រុងសូដុម ដូច្នោះវានឹងត្រូវបាននៅក្នុងការយាងមករបស់កូនមនុស្សក្នុងវេលាដែលកូនមនុស្សត្រូវបានលេចមក។” ឃើញទេ? “ហើយមើល អញបានបញ្ជូនអេលីយ៉ាឲ្យអ្នក មុនពេលដែលថ្ងៃដ៏ធំគួរស្វែងខ្លាចរបស់ព្រះអម្ចាស់។ លោកនឹងស្តារចិត្តរបស់ប្រជាជនត្រឡប់ទៅព្រះបិតារិញ។” មើល? ឃើញទេ?

195 “ហើយមនុស្សសុចរិតនឹងដើរចេញពីលើផេះនៃ—មនុស្សអាក្រក់។” ពួកគេនឹងដុតដូចជាឡធុតនំ ឃើញទេ ផែនដីនឹងឆេះ។ យើងមើលឃើញថាវានឹងធ្លាក់ចុះនៅត្រង់កន្លែងនោះ។ ភ្នំភ្លើងនឹងរីករាលដាលនៅទូទាំងផែនដីហើយផ្ទៃមេឃនឹងមានពេញដោយភ្លើង។

ខិត្តនៃសម័យកាល សូមអាណិតមេត្តាដល់ខ្ញុំឥឡូវនិងបន្តទៀត។

196 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? ល្អណាស់ មានរឿងមួយ អ្នកមាននារីម្នាក់មានបញ្ហា បញ្ហាស្ត្រី។ មានរឿងផ្សេងទៀត។ អ្នកភ័យខ្លាចដូចក្នុងសម័យកាលគួរឲ្យភ័យខ្លាច។ មានផលវិបាកនៃគ្រប់ប្រភេទ។ ប៉ុន្តែអ្នកមានបំណងប្រាថ្នាមួយផងដែរ គឺទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះគឺត្រូវហើយ។ នោះហើយ។ តើអ្នកជឿទេថាអ្នកកំពុង...តើអ្នកបានសារភាពអ្វីគ្រប់យ៉ាង? អ្នកជឿថាប្រសិនបើខ្ញុំដាក់ដៃលើអ្នករាល់គ្នា ហើយសុំព្រះឲ្យធ្វើវា នោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមក? [បងស្រីបាននិយាយថា“ចាស”—Ed។] តើអ្នកជឿការនោះទេ? [“ចាសលោក។”] ចូរអធិស្ឋាន។

197 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំលើស្ត្រីម្នាក់នេះ ដែលនៅក្នុងទម្រង់នៃពួកសារក ហើយសូមឲ្យនាងបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យនាងបានទទួលវា។ អាម៉ែន។

198 កុំសង្ស័យ។ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកឃើញទេ? វាគឺជារបស់អ្នក។ វាជា—ជានំប៉ុងរបស់ក្មេង។

199 មានអាមេណីគួរឱ្យ អស់សំណើចបន្តិច នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា “បញ្ហា ស្រ្តី”? មែនឬមិនមែន? ព្រោះនោះជាអ្វីដែលអ្នកមានផងដែរ។ ឥឡូវ អ្នកជឿថាអ្នក ទាំងអស់គ្នា នឹងមិនអីទេមែនទេឥឡូវនេះ? ទៅចុះ ហើយអរគុណព្រះអម្ចាស់។

200 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នកទេ? អ្នកជឿថា អ្នកនឹងអាចបរិភោគដូចជាអ្នកបានធ្វើជាយូរមកហើយ? ត្រូវហើយ។ ទៅចុះហើយ និយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំជឿហើយ។” វត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់។

201 អ្នកជឿថាបញ្ហាលើខ្នងនឹងចាកចេញពីអ្នក ហើយអ្នកនឹងបានប្រសើរឡើងឬ? មិនអីទេ។ គ្រាន់តែចូលទៅហើយនិយាយថា “សូមអរគុណ ព្រះជាទីស្រឡាញ់” ហើយព្រះនឹងប្រទានវា។

202 អ្នកជឿថា អ្នកអាចជាព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យអ្នកបានសះស្បើយ ហើយនិង មិន មានជំងឺរលាកសន្លាក់នោះទេ តែនឹងបានប្រសើរហើយនិងមានសុខភាពល្អ? អ្នកជឿទេ? ចូរទៅអរគុណទ្រង់និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយខ្ញុំទទួលយកដោយ អស់ពីចិត្តខ្ញុំហើយខ្ញុំជឿហើយ។”

តើអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនោះជឿយ៉ាងម៉េចអំពីវា?

203 អ្នកនៅទីនេះ ដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅលើ ស្រ្តីម្នាក់អង្គុយជាប់នឹងអ្នកនៅទីនោះ ប្រាប់នាងថាសរសៃនិងជំងឺរលាកសន្លាក់នឹងចាកចេញពីនាង។ នៅពេលដែល នាង...?...

204 ព្រះប្រទានពរអ្នក។ អ្នកជឿថាអ្នកនឹងជាសះស្បើយនៅពេលនេះ? ចូរទៅផ្ទះ ហើយឲ្យបានជាចុះ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ចូរទៅតាមលើផ្លូវរបស់អ្នកហើយ និយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។”

205 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? [បងស្រីបាននិយាយថា “សរសើរតម្កើង ព្រះអម្ចាស់។—Ed។] អ្នកជឿថាធាតុស្រ្តីនឹងចាកចេញពីអ្នកដែរឬទេ? [“ខ្ញុំជឿ”។] ហើយអ្នកនឹងបានជា? [“សូមអរគុណព្រះយេស៊ូវ។”] ចូរទៅហើយនិយាយថា “អរគុណព្រះអម្ចាស់។” [“សូមអរគុណព្រះយេស៊ូវ។”]

206 តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? [បងស្រីបាននិយាយថា “ទាញឆ្អឹងខ្លីមួយ។—Ed] ហេតុអ្វី ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំ! [“ចូរមិនខ្ញុំស្គាល់ឈ្មោះរបស់អ្នក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្លាប់...[“ចូរមិន។] នៅពេលដែលខ្ញុំជាគ្រូគង្វាលក្រុមជំនុំបាទីស្ទ។ [“Totten”] ចូរមិន។ បងស្រី

ដេល្លា ចូធីន (Dala Totten)។ អ្នកកំពុងរងទុក្ខវេទនាជាមួយនឹងបញ្ហាខ្នង ឥឡូវនេះ។ [ចាស។] វានឹងមិនអីទេឥឡូវនេះ។ អ្នកជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យអ្នកប្រសើរ ឡើងបានទេ? [ចាស។] អ្នកចងចាំនូវអ្វីដែលបានកើតឡើងកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន នៅ ព្រះវិហារបាទីស្តមីលថោនទេ(Milltown)? [ចាសខ្ញុំចាំបាន។] ទ្រង់នៅតែជា ព្រះជាម្ចាស់តែមួយ នៅថ្ងៃនេះ។ [អូ! អរគុណព្រះ!។] ព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ប្អូនស្រី ខ្ញុំអើយ។

លោកចចរ៉ាយ អ្នកនៅឯណា? អ្នកចាំបានទេ? ខ្ញុំអើយ ដោយរបៀបណា...

អ្នកជឿថាប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំនៅលើអ្នក ដោយមានការ ចាក់ប្រេងតាំង អ្នកជឿថាអ្នកនឹងបានជាឬទេ? មកនេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នាងបានជាសះស្បើយ។ អាម៉ែន។ មានជំនឿឡើង!

ប្រសើរណាស់ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នកទេ? [ក្រុមជំនុំ និយាយថា "អាម៉ែន"—Ed] ។

207 ឥឡូវ ជាការប្រសើរយ៉ាងណាហ្ន៎ ដែលនាំមកនូវការចងចាំចាស់ ឲ្យបាន ឃើញស្រ្តីនោះ! ខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះរបស់នាងនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ...នរណា ម្នាក់និយាយថា ចូធីន "Totten"។—Ed។] ចូធីន។ ចូធីនត្រូវហើយ។ អូ បាទ កូនស្រីរបស់នាងគឺ បឺតធី(Bertie)។ ត្រឹមត្រូវ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ កុំ គិតថាខ្ញុំហួសព្រំដែន ខ្ញុំគ្រាន់តែដូចជា អ្នកដឹងទេ វាដូចជា...ខ្ញុំមិនអាចពន្យល់ បានទេ។

208 ប៉ុន្តែបញ្ហាខ្នងរបស់អ្នកត្រូវបានបាត់ហើយ។ ចូរទៅសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ហើយនិយាយថា "អរគុណព្រះជាម្ចាស់។"

209 អ្នកជឿថាបញ្ហាបេះដូងរបស់អ្នកនឹងបានជាសះស្បើយផងដែរ មែនទេ? [អ្នកជំងឺនិយាយថា "បាទ"—Ed] ចូរទៅដោយអរសប្បាយហើយនិយាយថា "សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ" ហើយជឿ។ ត្រូវហើយ។ មានជំនឿឥឡូវ។ កុំ សង្ស័យ។

210 អញ្ជើញមកនាងអើយ។ តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នកទេ? អ្នកមាន បញ្ហាជាច្រើន។ អ្នកមានបញ្ហាខ្នងផងដែរ។ អ្នកជឿថាព្រះនឹងព្យាបាលអ្នកដែរ ឬ? មិនអីទេ គ្រាន់តែចូលទៅហើយអរសប្បាយចុះ។ ថានោះជាទ្រង់ដែលធ្វើឲ្យ

អ្នកមានអារម្មណ៍បែបនោះ។ សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកប្អូនស្រី។

211 សូស្តីសាន់នី(Sonny)។ [ក្មេងប្រុសនិយាយថា “សូស្តី!”—Ed] តើអ្នកជឿថាព្រះ នឹងប្រោសឲ្យភាពភ័យខ្លាចពីក្មេងបានបាត់ទៅឬទេ? អ្នកជឿទេ? ត្រឹមត្រូវ។ សូស្តីសម្លាញ់ សូមឱ្យខ្ញុំចាប់ដៃរបស់អ្នកបន្តិច។

212 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ សូមដកយករឿងអាក្រក់នេះចេញពីក្មេងប្រុសតូចនេះ ហើយសូមឲ្យគាត់បានរស់នៅដូចមនុស្សធម្មតា។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

213 ព្រះប្រទានពរអ្នកប្អូនប្រុស។ អ្នកជឿ មែនឬមិនមែន? អ្នកនឹងមិនអីទេ។ កុំសង្ស័យអ្វីទាំងអស់។

214 វ័យក្មេងខ្លាំងពូកែ មានបញ្ហាបេះដូង។ អ្នកជឿថាព្រះអាចព្យាបាលអ្នកទេ? [អ្នកជំងឺបាននិយាយថា “បាទលោក។”។—Ed] ទៅហើយនិយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់ចំពោះការព្យាបាលខ្ញុំ”។

215 អ្នកជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងព្យាបាលបញ្ហាក្រពះអ្នកនិងធ្វើឲ្យអ្នកប្រសើរឬទេ? ចូរទៅដោយអរសប្បាយហើយនិយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់” ។

216 ទ្រង់នៅតែជាព្រះ ទ្រង់មែនឬមិនមែន? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—Ed] រឿងតែមួយដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺគ្រាន់តែជឿ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវឬទេ? តើអ្នកជឿកូនមនុស្សនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយឬទេ?

217 មានអ្វីមួយបានកើតឡើងនៅទីនេះប៉ុន្មាននាទីមុននេះ ហើយខ្ញុំមិនអាច... ព្យាយាមស្វែងរកថាវានៅកន្លែងណា។ នរណាម្នាក់មានសេចក្តីជំនឿហើយបានធ្វើអ្វីមួយ។ ឬ ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងទទួលពួកគេនៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ ឬនៅពេលដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ តើអ្នក—អ្នក...មាននៅទីនោះជាថ្មីម្តងទៀត។ អ្នកលើកដៃរបស់អ្នកឡើង។ តើអ្នកជឿទេថាព្រះអាចប្រោសឲ្យអ្នកជាសះស្បើយ ពីបញ្ហាបេះដូងក៏ប្រោសកូនស្រីរបស់អ្នកនៅទីនោះជាមួយ...អ្នកជឿទេ? លោកស្រីនេហ្វ(Neff) អ្នកជឿថាព្រះ...លោក ឡេនេហ្វ(Leo Neff)។ ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកនោះទេ ប៉ុន្តែនោះគឺជាអ្នក។ អ្នកមានបញ្ហាបេះដូងនិងកូនស្រីតូចអ្នកមានបញ្ហាតំរងនោម។ អ្នកជឿ

ថានាងនឹងបានប្រសើរឡើងឬទេ? ក្តីជំនឿរបស់អ្នកធ្វើឱ្យអ្នកបានជា។ ជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក។

218 អ្នកដែលនៅខាងក្រោយអាងទឹក ដែលឈរនៅទីនោះ ដែលមានបញ្ហាក្រពះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានប្រោសអ្នកហើយ។

219 អ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—Ed] ទ្រង់នៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។ ចូរដាក់ដៃរបស់យើងនៅលើ គ្នាទៅវិញទៅមក ឥឡូវនេះ។ អូ គិតពីវេលាដែលជាកន្លែងដែលយើងកំពុងរស់នៅគិតពីជំនាន់នេះ។ គិតពីយើងដែលកំពុងនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះ ជាម្ចាស់។ ទ្រង់សន្យាថាទ្រង់នឹងធ្វើការនេះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ខ្ញុំបានដាក់ ដៃលើកន្លែងទាំងនេះ។

220 ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរកន្លែងទាំងនេះ ទាំងព្យាបាលរាងកាយមនុស្សក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

221 ឥឡូវនេះ ដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅមក អ្នករាល់គ្នាគឺជាអាវៈយវៈរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែល ដែលបានសន្យាថានឹងបង្ហាញពីសេចក្តី កំបាំងនៃចិត្ត និងធ្វើរឿងទាំងនេះទ្រង់គង់ក្នុងអ្នក។ អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់ហើយទ្រង់គឺ ជាផ្នែកមួយនៃអ្នក។ ឥឡូវនេះទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទីសម្គាល់នេះនឹងនៅតាមពួកគេដែលជឿ។” នោះជាអ្នក។ “ប្រសិនបើពួកគេដាក់នៅលើដៃអ្នកណាដែលឈឺពួកគេនឹងបានជាសះស្បើយ។” ឥឡូវនេះកុំអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្លួនអ្នកចូរអធិស្ឋានសម្រាប់ម្នាក់ដែលអ្នកបានដាក់ដៃរបស់អ្នកលើព្រោះពួកគេកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ ឥឡូវចូរយើងអធិស្ឋានរួមគ្នា ហើយសូមកុំឱ្យមានមនុស្សទន់ខ្សោយណានៅក្នុងអាគារនេះឡើយ។ ហេតុអ្វីបានយើងរង់ ចាំយូរម្ល៉េះបងប្អូនប្រុស ស្រី ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ គឺនៅទីនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រះទ្រង់គង់នៅទីនេះដែលជារឿងដែលយើងនឹងនិយាយ។

222 ព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ យើងកំពុងទទួលស្គាល់វត្តមានរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានប្រោសទារកតូចដែលស្លាប់ហើយឱ្យមានជីវិតឡើងវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ដោយការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ។ ព្រះអង្គជាទីស្រឡាញ់ មានមនុស្សជាច្រើននៅទីនេះដែលយើងមិនអាចចូលទៅបាន ពេលវេលាចេះតែកន្លងទៅ ប៉ុន្តែពួកគេបានដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅ។ ពួកគេជាអ្នកជឿ។ យើងកំពុងអង្គុយនៅក្នុង

វត្តមានរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលបានរស់ពីស្លាប់ នៅតែដដែលកាលពី ម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត។

223 សាកាំងដងត្រូវកម្ចាត់ហើយ! ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានផ្តល់ដង! ទ្រង់បានរស់ពី ស្លាប់ហើយឈរនៅក្នុងចំណោមយើងនៅយប់នេះ បញ្ជាក់ការពិតនៃសារនេះនៅ ថ្ងៃចុងក្រោយ។ ចេញពីមនុស្សនេះ! ចេញពីពួកវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ គ្រី ស្ទ! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “នៅក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំពួកគេនឹងដេញអារក្ស” ហើយ អ្នកត្រូវបានគេដេញចេញ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចូរចាកចេញពី ក្រុមជំនុំនេះ!

224 អស់អ្នកណាដែលបានទទួលការព្យាបាលសូមក្រោកឈរឡើង អស់អ្នកណា ដែលបានទទួលការព្យាបាលសូមក្រោកឈរឡើង។ លើកដៃរបស់អ្នក ឥឡូវនេះ ហើយសរសើរតម្កើងដល់ទ្រង់!

“ឥឡូវនេះខ្ញុំបានទទួលការព្យាបាលពីព្រះ” និយាយទៅកាន់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានទទួលការព្យាបាលពីព្រះ។ [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំបានទទួលការ ព្យាបាលពីព្រះ។”—Ed។] ទ្រង់នៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀង រហូតព្រះគ្រីស្ទ។ [ទ្រង់គឺនៅតែដដែល កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះនិងជារៀងរហូត ព្រះគ្រីស្ទ។] ខ្ញុំឥឡូវបានជឿទ្រង់ហើយ។ [ខ្ញុំឥឡូវបានជឿទ្រង់ហើយ។] ជួយ ចិត្តដែលមិនជឿព្រះអង្គអើយ។ [ជួយចិត្ត ដែលមិនជឿព្រះអង្គអើយ។] អាម៉ែន។ [អាម៉ែន។]

ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់ ខ្ញុំនឹងសរសើរទ្រង់
សរសើរកូនចៀមដែលបានសុគតជំនួយមនុស្សមានបាប
ថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ អ្នករាល់គ្នាអើយ
ដ្បិតឈាមទ្រង់បានលាងស្នាមប្រឡាក់នៃអំពើបាបយើង។

225 តើអ្នកមិនស្រឡាញ់ទ្រង់ទេឬ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន។”—Ed] តោះចូរសរសើរតម្កើងទ្រង់អញ្ចឹង។ មនុស្សគ្រប់គ្នា ដោយលើកដៃឡើង ថ្វាយការសរសើរដល់ទ្រង់ ខណៈពេលដែលបងប្អូនមកទីនេះដើម្បីបញ្ចប់។

អាហារផ្នែកវិញ្ញាណតាមរដូវកាលដ៏ ស័ក្តិសម KHM65-0718E

(Spiritual Food In Due Season)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 18 កក្កដា 1965 នៅឃុំប្រាសាទ Branham Jeffersonville, Indiana, U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសានៃខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG